

MÄNTTÄRIN SUKUYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI 2014

nuorin

Pyykit kuivumassa

Lomailun välissä S/y Pantheralla tehdään myös arkisia askareita, kuten pyykkien kuivatusta. Sivu 19

Kuva: Maiju ja Juha Suurnäkki

Liina Heikkinen Lontoossa

Voittoisa närhikuva toi kouvolaistytölle matkan palkintogaalaan luonnonhistorialliseen museoon. Sivu 16–18

SISÄLTÖ

Pääkirjoitus	3	S/Y Panthera jää kesäksi Karibialle.....	19
Uutta puhtia nuorisotoimintaan	4-5	Sukusivut	20-21
Niinipuu-sukulehtien aatelia 20 vuotta	6-7	Mänttärin ikäinen mies	22
Mänttärinmäen maamerkki antoi nimensä sukulehdelle	7	Sukusivut	24-25
Niinipuu harppasi uudelle aikakaudelle	9	Kartingilla maailmalle	26
Uskolliset ilmoittajat turvaavat lehden talouden	10	Aki Huovila golfasi voittoon	27
Mikkiin tarttunut	11-12	Yrittäjäsivut	28-31
Arja Skog valloittaa runoilla	13	Kolumni	32
Monitoimimiehen monta tukijalkaa	14-15	Väinö Puoshaka	32
Luontokuvaaja tallentaa hetken elämyksen	16-18	Tapahtumakalenteri	33
		Suvun myyntituotteet	34-35

NIINIPUU 20, 2014

www.niinipuu.fi
20. vuosikerta

Julkaisija ja kustantaja I Mänttärin Sukuyhdistys
ry, Pl 2, 46901 Inkeroinen

Toimituksen yhteystiedot: toimitus@niinipuu.fi tai
etunimi.sukunimi@niinipuu.fi

Päätoimittaja I Anssi Paasivirta

+ 358 400 815 418

Toimitussihteeri I Marko Wahlström

+ 358 400 434 529

Art director, sivunvalmistus: Kirsi Juura

tuotanto@niinipuu.fi

Toimituskunta I Eila Korjala, Jarmo

Lehtomäki Jorma Mänttari, Eeva Puustinen

TÄTÄ LEHTEÄ TEKIVÄT MYÖS

Marjut Lehto, Jarkko Mänttari, Terhi Puustijärvi,

Tuomas Mänttari, Timo Huovila, Hannu Mäkinen

Ilmoitusmyynti I Kaisu Venäläinen

+ 358 040 520 0243, ilmoitukset@niinipuu.fi

OSOITTEENMUUTOKSET (VTJ)

Timo Huovila

+358 50 591 5786

osoitemuutos@niinipuu.fi

Painopaikka: Scanweb, Kouvola 2014

Painosmäärä: 15 250 kpl

Kansikuva: Käpytikka, helmikuu 2011,
Jari Heikkinen

ISSN 1283-240X

Tämä lehti on painettu
ympäristöystävälliselle paperille

Mänttäreiden 80-vuotias menestystarina

Kuva: Marko Wahlström

Josafat toi nostetta

– Keikkatilaukset lähtivät nousuun viime vuonna, Trio Rouvien solisti ja sellisti Susanna Jyllinmaa sanoo. Sivu 20

Kuva: Hannu Mäkinen

Sukupuun katveessa

Tenho Kujala kotinsa pihalla kasvavan alkuperäisen sukupuun vierellä. Sivu 7

www.niinipuu.fi

Löydät meidät Facebookista!

www.facebook.com/niinipuu

Tänä vuonna suvullamme on kaksinkertainen juhlavuosi. Mänttärin Sukuyhdistys täyttää 80 vuotta ja Niinipuu-lehti 20 vuotta.

Ehdotus sukuyhdistyksen säännöiksi valmistui uuden vuoden päivänä 1934 ja maaliskuussa pidettiin perustamiskokous. Tätä pidämme yhdistyksen perustamisen ajankohtana.

Perustamisvalmistelut käynnistyivät jo tätä ennen 1930-luvun alussa. Vuonna 1932 kymmenen suvun miestä kokoontui Mäkelän taloon valmistelemaan sukuyhdistyksen perustamista.

On merkillepantavaa, että jo yhdistystä hahmottelevassa kokouksessa kaukonäköiset miehet vetivät suuntaviivat, joita on voitu noudattaa nykyaikaan asti. Sukuyhdistyksen ydintoimintoja ovat suvun kokoontumiset, sukututkimus, harrastusten sekä henkisen ja aineellisen kehityksen edistäminen ja sukumuseon perustaminen. Organisaatiomuodoksi hahmoteltiin tuolloin säätiömäistä rakennetta.

Mänttärin Sukuyhdistys on yhdistysrekisterin mukaan maan kuudenneksi vanhin ja aateliskalenteriin kuulumattomista sukuyhdistyksistä toiseksi vanhin yhtämittaisesti toiminut. Jäsenmäärältään olemme Suomen suurin sukuyhdistys. Sukulehteämme lähetetään yli 15 000 talouteen, joista noin 400 ulkomaille.

Miten tällainen menestystarina on ollut mahdollinen? Suvun 70-vuotisjuhlassa silloinen johtokunnan puheenjohtaja **Aki Mänttari** (taulu 2957) kiteytti asian hyvin: "Olemme oppineet huolehtimaan yhdistyksen perustarpeista, talous on kunnossa ja toiminnan jatkuvuus on taattu."

Meillä on suuret sukujuhlat aina neljän vuoden välein, sukulehti, kirjoja ja muita sukutuotteita, vuosittaisia paikallistapahtumia, erilaisia harrastuspohjaisia toimintoja, kuten vuosittainen sugugolf sekä sukumuseo. Nyt meillä on myös vilkasta toimintaa digitaalisessa ja sosiaalisessa mediassa.

Kaiken perusta on ollut huolellinen ja erittäin laajamittainen sukututkimustoiminta, ensin **Evert Mänttärin** (taulu 3912) tekemänä sekä sittemmin **Eero Mänttärin** (taulu 10787) toimesta ja vetämänä. Sukukirjassamme on yli 60 000 nimeä. Yhdistyksen suuri jäsenmäärä selittyy sillä, että yhdistyksen sääntöjen mukaan siihen kuuluvat automaattisesti kaikki sukuun syntyneet ja siihen avioliiton kautta liittyneet. Jos joku katsoo, ettei halua kuulua yhdistykseen, niin hänelle ei lähetetä sukulehteä eikä muuta aineistoa. Tällaisia kieltoja on vuosien myötä tullut vain muutamia.

Poikkeuksellista yhdistystoiminnalle on varmaan myös se, että sääntöjemme mukaan meillä ei ole jäsenmaksua, vaan vuosittaisen toiminnan rahavirta koostuu suvun vapaaehtoisista kannatusmaksuista. Suvun jäsenet päivittävät itse postitustietojaan ja lähettävät perhetietojensa täydennyksiä. Tämä kaikki kertoo siitä, että sukuyhteys koetaan merkittäväksi.

Sukulehtemme täyttää tänä vuonna 20 vuotta. Myös Niinipuu on ollut menestystarina.

Ammattitaitoisesti toimitettu lehti on palkittu useasti. Vuosittain ilmestyvä sukulehti on yhdistyksen yhteys laajaan jäsenkuntaan. Nyt yhdistyksen digitaalisen median toiminta on rakennettu Niinipuu-brändin alle.

Aktiivisen sukuyhdistyksen menetyksellinen toiminta edellyttää,

että jatkuvasti löytyy henkilöitä, jotka ovat valmiita uhraamaan aikaansa ja työpanostaan yhdistystoiminnalle. Suuren yhdistyksen toimintaa uhkaa urautuminen ja jähmeys,

jos sitä ei kehitetä jatkuvasti. Uusien toimintamallien esittäminen on elämän merkki. Tähän me olemme pyrkineet ja pyrimme edelleen.

" Sukuyhdistys on
aateliskalenteriin
kuulumattomista
toiseksi vanhin "

Anssi Paasivirta (taulu 10793)
suvun päämies

kuva: Jarmo Lehtomäki

Uutta puhtia nuorisotoimintaan

Vauhdikas nuori Mänttari. Viisitoistavuotias **Toni Toikka** harrastaa karting-autoilua edustamassaan Kotkan Formula Karting -kerhossa. Tonin haastattelu urheilusivuilla.

Mänttärin Sukuyhdistyksen nuorisovastaava Marja-Leena Vainio peräänkuuluttaa nuorilta ideoita toimintaan. Tavoitteena on perustaa Mänttärin suvun nuorisotiimi.

Mänttärin Sukuyhdistyksen lähitulevaisuuden yksi painopisteistä on satsaus nuorisotoimintaan. Uusi valtuuskunta peräänkuulutti ensimmäisessä kokouksessaan, että sukuyhdistyksen toiminnan jatkuvuuden kannalta on tärkeää saada toimintaan nuoria erilaisilla tavoilla.

Johtokunnassa aloittanut nuorisotoiminnasta vastaava koululainen **Marja-Leena Vainio** (taulu 3835) pitää tehtävää haastavana.

– Toisaalta tuntuu siltä, että nuoret ovat tänä päivänä yhä enemmän kiinnostuneita omista juuristaan. Nuoria pitää vain

rohkaista ja antaa myös heille puheenvuoro, hän uskoo.

Vainio muistuttaa, että tämän päivän nuoret kaipaavat rinnalleen aikuista ihmistä, jotka tukee ja kannustaa elämässä eteenpäin.

VIIDAKKORUMPU KÄYNTIIN – NUORET LIIKKEELLE

Vainion mukaan sukuyhdistyksen nuorisotoiminnan pitää lähteä nuorista itsestään liikkeelle.

– Siksi toivonkin, että sukujuurista kiinnostuneet alle 35-vuotiaat nuoret ottaisivat rohkeasti yhteyttä, hän sanoo.

Vainion ajatuksena on, että suvun nuorisotoiminnasta in-

MÄNTTÄRIT JUHLIVAT KESÄKUUSSA

Sukumuseolla julkistetaan yhdistyksen historiikki. Yhdistystä juhlitaan myös kirkkokonsertilla ja lavatansseilla.

Tänä vuonna vietettävän Mänttärin Sukuyhdistyksen 80-vuotisjuhlavuoden ja Niinipuu-lehden 20-vuotisjuhlavuoden kunniaksi valmistuu **Leena Morottajan** (taulu 10774) toimittama sukuyhdistyksen 120-sivuinen historiikki. Juhlavuonna Niinipuusta ilmestyy myös joulunumero 5.12.

Yhdistyksen 80-vuotisjuhlallisuuksia vietetään suvun esi-isien mailla Kouvolan Liikkalassa juhannuksen jälkeisenä viikonloppuna.

Juhlallisudet alkavat Hirvelän Hirvet ry:n kanssa järjestettävillä lavatansseilla Hirvelän lavalla Sippolassa (Onnenmäentie 60) lauantaina 28.6. kello 20-01. Tansseja tahdittavat tanssiorkesteri Pequeno ja vuoden 2012 tangoprinsessa **Terhi Matikainen**. Liput maksavat 13 euroa.

Suora videolähetys juhlasta verkkoon

Varsinainen vuosijuhla pidetään sukumuseon alueella Mänttärinmäellä sunnuntaina 29.6. kello 12 alkaen. Ohjelmassa on muun muassa sukuhartaus, jonka puhujana on teologian opiskelija **Terhi Jalo** (taulu 4844) sekä kahvitarjoilu, tervehdykset, 80-vuotisjuhlahistoriikin julkistaminen, musiikkiesityksiä ja esitelmä Liikkalan kylän historiasta.

Juhlailaisuuksia pääsee seuraamaan niin paikan päällä kuin yhdistyksen verkkosivujen kautta live-videolähetystenä, valtuuskunnan puheenjohtaja **Anssi Paasivirta** (taulu 10793) kertoo.

Juhlapaikalle tullaan rakentamaan myös juhlaportti, jonka kautta kaikki vieraat tulevat kulkemaan.

Yhdessä Anjalankosken seurakunnan kanssa järjestetään juhlakonsertti Sippolan kirkossa kello 18 alkaen. Mänttärin suku soi -konsertissa esiintyvät muun muassa Sibelius-Akatemian urkuimprovisaation lehtori ja useiden huippukuorojen johtaja **Kaj-Erik Gustafsson** (2117), Sibelius-Akatemian pianonsoiton lehtori **Annika Konttori-Gustafsson** (2117) sekä kolme oopperalaulajaa; sopraano **Marjut Häkkinen** (2319), sopraano **Kaisu Helminen** (2321) ja altto **Tiina Sinkkonen** (4000). Konsertissa esiintyvät myös flamenco-kitaristi **Otto Krunasta** (10793), trumpettisti **Heikki Rosendahl** (9660), muusikko **Seppo Rehnström** (7528), huilisti **Katri Rehnström** (7528) sekä Nurmijärven johtava kanttori **Satu Ranta** (8185) ja Espoonlahden seurakunnan kanttori **Timo Lonka** (3310).

Juhlapäivänä on mahdollisuus lounaaseen ravintola Viljamaalla (Alaportintie 226 A, Liikkala). Ensimmäinen kattaus on kello 10.30-12 ja toinen kattaus kello 14.30-15.30. Seisovan pöydän hinta on 15 euroa. Pöytävaraukset suoraan ravintolasta puhelimitse numerosta 0400 841 979 tai sähköpostitse mervi@viljamaanravintola.fi

Sukuyhdistys toivottaa tervetulleiksi 80-vuotisjuhlallisuuksiin erityisesti historian ensimmäisessä sukujuhlissa vuonna 1934 paikalla olleet mänttäriläiset. **MARKO WAHLSTRÖM**

Juhlan tarkemmat ohjelmätiedot löytyvät myös verkkosivuilta osoitteesta <http://www.niinipuu.fi>.

nostuneet kokoontuisivat, vaihtaisivat ajatuksia ja perustaisivat Mänttärin suvun nuorisotiimin.

– Ensimmäisenä tavoitteena on olla mukana joukolla jo ensi kesän 80-vuotisjuhlissa Liikkalassa ja entistä voimakkaammin seuraavassa sukujuhlissa vuonna 2016, hän sanoo.

Vainio toivoo, että nuorisotoimintaan löytyisi erilainen joukko nuoria, joilla on eriytystaitoja muun muassa taiteen, musiikin tai vaikkapa tietojenkäsittelyn saralta.

NUORTEN TYÖLLISTÄMISESTÄ ETSIVÄÄN NUORISOTYÖHÖN

Sippolalaissyntyisellä Vainiolla itsellään on vankka kokemus nuorisotoiminnasta kunta-alalla, jolla hän ehti työskennellä 42 vuotta ennen siirtymistään eläkkeelle vuonna 2009.

Työuransa viimeiset 14 vuotta hän käynnisti, kehitti ja johti nuorten työpajatoimintaa vuodesta 1996 alkaen, ensin Anjalankosken kaupungissa sekä sen jälkeen Kouvolan seudun kuntayhtymässä ja Kouvolan kaupungissa.

Näihin vuosiin mahtuu myös ylikunnalliset ja Euroopan Sosiaalirahaston rahoittamat nuorten työllistämishankkeet.

Vuodesta 2007 vuoteen 2009 Vainio toimi työpajaohjaajana OTE Nuorten työpajoissa, kun työpajatoiminta vakinaistettiin.

– Työllistimme 13 työvalmentajaa, yksilövalmentajan ja toimistosihteerin. Työpajojen kautta kulki vuodessa noin 150–200 nuorta (pajajaksot 6–9 kuukautta). Pajanuorista keskimäärin 70 prosenttia sijoittui aktiivitoimenpiteisiin työelämään tai koulutukseen, hän kertoo.

Hän ehti olla myös aloittamassa Kouvolan kaupungissa etsivän nuorisotyön toimintaa, joka elää edelleen. Hän käynnisti vuonna 1999 Nuorisokeskus Anjalan toiminnan ja toimi sen johtokunnan puheenjohtajana vuosina 2000–2012.

Suvun nuorisotoiminnasta kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä Marja-Leena Vainioon sähköpostitse marja-leena.vainio@pp1.inet.fi tai puhelimitse 040 584 0093.

...MARKO WAHLSTRÖM (taulu.1943).teksti...
marko.wahlstrom@niinipuu.fi

Marja-Leena Vainio

Syntymäpaikka: Sippola

Koulutus: keskikoulu (Inkeröisten Yhteiskoulu), liikunnanhajaaja (Pajulahden Urheiluopisto), työnhajaaja (Tampereen yliopisto), markkinoinnin MBA-tutkinto (Jyväskylän yliopisto)

Työura: nuoriso-, urheilu- ja raittiusohjaaja/sihtööri (Multian kunta), nuoriso- ja raittiusihtööri/nuorisotoimenjohtaja (Sippola/Anjalankoski), Inkeröisten yläasteen opinto-ohjaaja, Anjalankosken nuorten työpaja Spiraalin johtaja, Kouvolan seudun kuntayhtymän projektikoordinaattori ja -johtaja sekä Kouvolan kaupungin työpaja-johtaja

Luottamustehtävät: Kouvolan teknisen lautakunnan jäsen, Kouvolan seurakuntayhtymän kirkkovaltuuston jäsen ja henkilöstöpalvelujohtokunnan puheenjohtaja sekä Anjalankosken seurakuntaneuvoston jäsen

Tunnustukset: Suomen nuorisotyöjärjestöjen mitali Anjalankosken kaupungilta nuorisotyöstä, Tasavallan Presidentin myöntämä I luokan mitali 6.12.1996 ja valkoisen ruusun mitali kultaristein 6.12.2006, Kuntaliiton kultainen mitali 30 vuoden palveluksesta, Kuntaliiton ja valtakunnallisen työpajayhdistyksen nimitys vuoden työpajakehittäjäksi ja stipendi huhtikuussa 2009

Urheiluosaavutukset: 10 TUL:n mestaruutta hiihdossa. Kilpailut myös aktiivisesti yleisurheilussa ja naisvoimistelussa.

Harrastukset: kuntoliikunta, puutarhanhoito, yhdistystoiminta, vapaaehtoistyö

Perhe: aviomies Pentti Vainio ja kaksi aikuista poikaa (Marko ja Sami) perheineen sekä kolme lastenlasta.

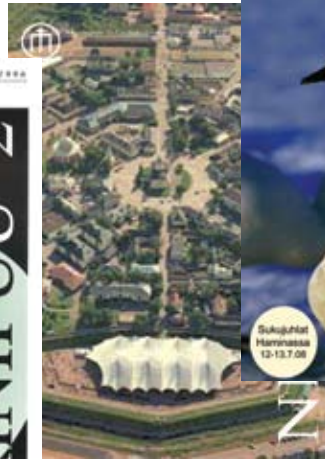
"Nuoret ovat yhä enemmän kiinnostuneita juuristaan"

–Marja-Leena Vainio

Niinipuu

-sukulehtien aatelia 20 vuotta

Mänttärin Sukuyhdistyksen jäsenlehti nousi heti ensimmäisestä numerosta lähtien maan sukulehtien parhaimmisto.

Vaikka Mänttärin Sukuyhdistys on toiminut jo 1930-luvulta lähtien, ajatus suvun omasta tiedotuslehdestä nousi esiin ensimmäisen kerran vasta vuoden 1994 huhtikuussa valtuuskunnan kokouksessa helsinkiläisen **Eero Mänttärin** (taulu 10787) esiinnostamana.

Valtuuskunnan jäsen, silloin jo yli 20 vuoden ajan toimittajana työskennellyt jyväskyläläinen **Jarkko Mänttari** (taulu 3940) osallistui saman vuoden syksyllä Lohjalla pidetyille sukulehtikurssille. Siinä vaiheessa maan lähes tuhannesta sukuseurasta jo yli sata julkaisi jonkinlaista omaa lehteä.

Sanomalehden toimittaja vakuuttui kurssilla, että Mänttärin Sukuyhdistyksen on saatava aikaiseksi oma lehti, jonka tarkoituksena on toimia sukuyhdistyksen ja suvun jäsenten yhteisenä tiedotusvälineenä. Lehden avulla olisi mahdollista saada suvun jäsenet kiinnostumaan suvustaan ja toiminnasta sukuyhdistyksessä.

HUUMORIAKIN PITÄÄ OLLA

Viime vuodenvaihteessa eläkkeelle toimittajan työstään jäänyt Jarkko Mänttari kirjoitti kurssilta tekemässään muistiossa, että sukulehden sisällön ei tarvitse olla

niin virallinen kuin sukukirjojen.

– Huumoriakin pitää olla mukana. Kielteisiä kokemuksia muissa sukuseuroissa on tullut vain uskonnon ja puoluepolitiikan tuputtamisesta.

Kurssin jälkeen hän teki johtokunnalle esityksen kerran vuodessa ilmestyvän tiedotuslehden perustamisesta. Ehdotusta puitiin 23. lokakuuta vuonna 1994 **Jorma Mänttärin** (taulu 11480) luona Hämeenkoskella pidetyssä tapaamisessa. Mukana olivat Jorman ja Jarkon lisäksi inkerolainen **Reijo Mänttari** (taulu 9704), kouvolaalainen **Erkki Mänttari** (taulu 11496) ja Eero Mänttari, joka oli valmisteellut asiaa hyvin perusteellisesti.

Hämeenkosken palaverissa syntyi tiedotuslehdestä yksityiskohtainen esitys, joka vakuutti myös johtokunnan ja valtuuskunnan johdon. Lopullinen päätös koputettiin valtuuskunnan ylimääräisessä kokouksessa Inkeroisissa 19.11.1994.

Suvun silloinen päämies Jorma Mänttari nimettiin lehden päätoimittajaksi ja Jarkko Mänttari lupautui toimitussihteeriksi. Toimituskuntaan tulivat mukaan lisäksi liikkalalainen **Raija Mänttari** (taulu 2955), taitosta vastannut kotkalainen graafikko **Seppo Vakkari** (taulu 2968) sekä Eero Mänttari, joka teki valtavan

urakan lehden osoitteiston kokoamisessa apunaan liikkalalainen **Eeva Puustinen** (taulu 4019) ja inkerolainen **Aini Rantanen** (taulu 11080).

HETI MAAN SUURIMMAKSI

Ensimmäinen Niinipuu ilmestyi keväällä 1995 ja se jaettiin postin välityksellä yli 6 000 suvun talouteen. Niinipuusta tuli heti painosmäärältään maan suurin sukulehti ja se sai kolmannen palkinnon sen vuoden sukulehtien kilpailussa.

Vuonna 1998 jo 10 000 kappaleen painoksena levinnyt Niinipuu valittiin Vuoden sukulehdeksi. Arvosteluraadin mukaan lehti ”sisältää hyvin kirjoitettuja, mielenkiintoisia juttuja suvun jäsenistä sukuyhdistyksen pakollisten tiedotusten lisäksi”. Lehden ulkoasua pidettiin ”täysin vertailukelpoisena kaupallisten aikakauslehtien kanssa”.

Vuonna 2003 Niinipuu uusi voittonsa ja neljä vuotta myöhemmin julkaisu sai kunniamaininnan uutta etsivimpänä ja kokeilevimpänä sukulehtenä. Vuonna 2011 Sukuseurojen Keskusliiton sukulehtikilpailu palkitsi Niinipuu-lehden lapsiystävällisimpänä sukulehtenä. Taso on säilynyt, vaikka tekijät ovat ajan mittaan osin vaihtuneet.

PAINOSMÄÄRÄ NOUSI 16 000: EEN

Neljännestä numerosta lähtien lehden taitosta on vastannut kouvolaalainen **Kirsi Juura** (taulu 5598) ja numerosta 12 alkaen toimitussihteerin työt on hoitanut porvoalainen toimittaja **Marko Wahlström** (taulu 1943). Helsinkiläinen **Anssi Paasivirta** (taulu 10793) puolestaan tuli viime vuonna Jorma Mänttärin tilalle päätoimittajaksi.

Niinipuun toimituskunnassa ovat jo mainittujen lisäksi olleet mukana inkeroislainen **Jarmo Lehtomäki** (taulu 11020) ja sippolalainen **Eila Korjala** (taulu 8562). Pitkäaikaisimpia avustajia ovat olleet Väinö Puoshaka-sarjakuvaa piirtävä helsinkiläinen **Tuomas Mänttäre** (taulu 3978) ja tamperelainen toimittaja **Matti Mänttäre** (taulu 4094). Kymmenet muut suvun jäsenet ovat kirjoittaneet lehteen juttuja.

Lehdentekoon ilmoitusten hankkijoina tai osoitteiston ylläpitäjinä ovat osallistuneet jo mainittujen lisäksi muun muassa liikkalalainen **Eeva Ristola** (taulu 11040), liikkalalainen **Aila Huovi** (taulu 2951), myllykoskelainen **Timo Huovila** (taulu 2007) ja liikkalalainen **Ari Lehtomäki** (taulu 11022).

Kaksi ensimmäistä vuotta lehti painettiin Nettopaino Oy:ssä Kouvolaassa ja Joutsassa. Vuosina 1997–2003 painamisesta huolehti keravalainen Savion Kirjapaino Oy ja vuodesta 2004 viime vuoteen helsinkiläinen Cosmoprint Oy. Tänä vuonna Niinipuun painamisesta vastaa kouvolaalainen aikakauslehtipainotalo Oy Scanweb Ab.

Kahden vuosikymmenen aikana Niinipuun painosmäärä on kasvanut lähes 16 000:een. Lehden julkaisemisen tekevät mahdolliseksi suvun jäsenten tukimaksut, suvun yrittäjien maksulliset ilmoitukset sekä suuren sukuaktiivien joukon pyyteetön talkootyö.

Niinipuun kuva-arkisto

Lehtiä postittamassa. Aiempina vuosina Niinipuun osoitetarrat liimattiin talkoovoimin. Tänä päivänä postitus tapahtuu suoraan lehden osoitetietojärjestelmästä.

JARKKO MÄNTTÄRI (taulu 3940). teksti
toimitus@niinipuu.fi

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943) teksti
marko.wahlstrom@niinipuu.fi

MÄNTTÄRINMÄEN MAAMERKKI ANTOI NIMENSÄ SUKULEHDELLE

Sukupuu on sitkeä metsälehmus, jolla on ikää jo 150 vuotta. Myrsky on runnellut suvun symbolin oksahaaroja kahdesti.

Mänttärin suvun sukupuuksi metsälehmus (*Tilia cordata*) eli niinipuu on ollut vertauskuvallisestikin oivallinen valinta. Puu on sitkeä ja sopeutuvainen ja myös eri aikakausien kulttuurin ilmentäjä: ennen se oli niintä tarjoava hyötypuu, nykyään maisema- ja ympäristöpuu.

Suomessa kasvavista jaloista lehtipuista metsälehmus on varjonkestävin. Sen oksat ja runko ovat hyvin taipuisat ja taipumalla se pystyy hakemaan lisää valoa. Kaadettu lehmus muodostaa runsaasti nopeakasvuista tyvivesoja ja jos kaatunut puu on vähänkin kiinni kannossa, se vesoo usein koko pituudeltaan.

Vuosisatojen ajan metsälehmus oli tärkeä puu sen kuoresta saatavan niinen vuoksi. Kuoren sitkeistä, liottamalla irrotetuista kuiduista – niinestä – punottiin aikanaan kalaverkot, köydet, koukunsiiimat, kudottiin matot ja säkit – jopa vaatteetkin. Eteläisimmän Suomen kunnissa maksettiin 1500-luvulla niiniveroa keräämällä niintä kruunulle, joka tarvitsi sitä muun muassa laivaköysiksi.

MÄNTTÄRINMÄEN MAAMERKKI

Jo 150 vuoden ajan on Liikkalan Mänttärinmäellä Mäkelän talon pihalla kasvanut suuri niinipuu sukuyhteyden vertauskuvana.

Perimätiedon mukaan **Simo Joonaanpoika Mänttäre** (taulu 11506) toi noin vuonna 1844 metsälehmuksen taimen vainojen aikaisen piilopirtin maastosta Sikosaaresta ja istutti sen talonsa pihapiiriin sukupuuksi.

Tästä niinipuu kasvoi valtavaksi nelihaaraiseksi, noin kolmenkymmenen metrin korkuiseksi puuksi, jonka vastakkaiset oksanlatvat olivat 20 metrin etäisyydellä toisistaan. Rungon ympärysmitta ennen haarautumiskohtaa oli 5,4 metriä ja halkaisija 172 senttiä. Kymen lääninhallituksen päätöksellä puu rauhoitettiin ja se jatkoi kasvuaan nelihaaraisena kuvaten Mänttärin elinvoimaisen suvun neljää sukuhaaraa.

Vuoden 1972 sukujuhlan aattona voimakas myrsky kaatoi puusta kaksi haaraa ja kolmaskin oli pahoin taipunut, mutta se sinnitteli vielä pystyssä tuettuna. Neljän vuoden kuluttua, jälleen sukujuhlan lähestyessä, myrsky tuhosi molemmat jäljellä olleet haarat.

Jo vuonna 1973 oli vanhan, myrskyn runteleman sukupuun viereen istutettu uusi metsälehmuksen taimi sukupuuksi, mutta vanha niinipuu versoi ja alkoi jälleen nelihaaraisena voimakkaan kasvun niin, että parissakymmenessä vuodessa sen haarat olivat lähes kymmenen metrin korkuiset ja kasvussa ohittaneet istutetun puun.

Lääninhallitus ei pura rauhoituspäätöstään, ja niin alkuperäinen, Simo Joonaanpojan istuttama niinipuu on yhä Mäkelän talon pihapiirissä Mänttärin suvun symbolina.

MÄNTTIREMMI VAIHTUI NIINIPUUKSI

Mänttärin Sukuyhdistys päätti syksyllä 1994 perustaa oman tiedotuslehden, joka lähetettäisiin ainakin aluksi niille sukuun kuuluville perheille ja talouksille, joiden osoite saataisiin selville.

Kun mietittiin nimeä tulevalle lehdelle, sitä kehiteltiin ensin Mänttäre-nimestä. Koska mänttinahka tarkoittaa parasta nahkaa, joka on erityisen sitkeää ja kestävää, ajateltiin, että Mänttiremmi voisi olla sopiva uuden sukulehden nimeksi. Tarkoittihan se erinomaista, oivallista joukkoa.

Koska mäntti-sanalla on myös tietty kielteinen merkityksenä, tilanne aiheutti ristiriitaisia tunteita. Kun **Eero Mänttäre** (taulu 10787) ehdotti, että sukupuu voisi antaa nimen sukulehdelle, ehdotus hyväksyttiin yksimielisesti. Ja niin Niinipuun ensimmäinen numero ilmestyi keväällä 1995.

EILA KORJALA (taulu 8562). teksti
eila.korjala@niinipuu.fi

Niinipuu harppasi uudelle aikakaudelle

Mänttäreiden verkkoviestintä siirtyi yhden brändin alle. Lehden toimitus tuottaa uutisia verkkosivuille ja tekee juttuja painettuun lehteen, joka ilmestyy myös ensi joulukuussa.

Mänttärin Sukuyhdistyksen verkkoviestintä on keskitetty yhden brändin, Niinipuun, alle. Uuden niinipuu.fi -verkkosivuston lähtölaukaus tapahtui yhdistyksen valtuuskunnan kokouksessa Kouvolan Liikkalassa viime vuoden huhtikuussa.

Uusi verkkosivusto esiteltiin pääkaupunkiseudun Mänttäreiden vuosittaisessa tapaamisessa Helsingin Paasitornissa viime lokakuussa.

– Niinipuun toimitus tekee sivustolle sukuun liittyviä uutisia ja päivittää verkkosivuille tulevat tapahtumat. Uutisia voi myös jakaa sosiaalisessa mediassa Facebookin Tykkää-painikkeen avulla, toimitussihteeri **Marko Wahlström** (taulu 1943) kertoo.

Hän korostaa, että panostus verkkosi-

vujen kehitykseen ei tarkoita kuoliniskua painetulle Niinipuulle.

– Paperinen lehti elää ja voi hyvin, uudistuu ulkoasultaan sekä ilmestyy tänä vuonna myös itsenäisyyspäivän alla. Ilmestymiskertojen lisäys on ko-keiluluontoinen juhlavuoden kunniaksi, Wahlström jatkaa.

VERKKOSIVUSTON ETUSIVU UUTISMAINEN

Uutiset ja ajankohtaiset jutut sukulaisista näkyvät heti sivuston etusivulla. Sivuston muuta sisältöä pääsee selailemaan etusivun mustaa, niinsanottua navigointipalkkia klikkailemalla.

– Sivustolle on keskitetty kaikki tieto Mänttärin suvusta ja sukuyhdistyksestä. Jäsenille-osiosta löytyvät muun muassa uutiset valtuuskunnan kokouksista sekä

yhdistyksen toimintakertomukset ja -suunnitelmat, Wahlström kertoo.

In english -osiossa kerrotaan tiivistysti Mänttärin suvusta ja sen toiminnasta englanniksi.

SUVUN YRITTÄJÄT SAAVAT VERKKONÄKYVYYTTÄ

Sivustolla on huomioitu myös suvun yrittäjät omilla alasuviillaan. Yritykset voivat myös lähettää itse omat tietonsa sivuille. Kaikki painetusta lehdestä ilmoitustilan ostaneet saavat automaattisesti tietonsa verkkoon.

– Näin saamme luotua sivustolle sähköisen palveluhakemiston mänttäriläisistä yrityksistä, Wahlström jatkaa.

Uuden verkkosivuston kautta voi tehdä myös Niinipuu-lehden osoitteenmuutoksen sähköisellä lomakkeella tai antaa

Ajatusriihi käynnissä. Valtuuskunnan jäsenet, Niinipuun Väinö Puoshaka -sarjakuvan piirtäjä Tuomas Mänttari Helsingistä ja Niinipuun historian ensimmäinen toimitussihteeri Jarkko Mänttari Jyväskylästä työn touhussa.

Tiukkaa pohdintaa. Valtuuskunnan jäsenet Atte Helminen (taulu 2319) Vantaalta ja Marja-Riitta Mänttari (taulu 2948) Kotkasta pistivät omia ajatuksiaan paperille.

Mänttärin Sukuyhdistyksen ja Niinipuu-lehden verkkosivut löytyvät osoitteesta www.niinipuu.fi.

palautetta sukuyhdistyksen toiminnasta. Sivustolla pääsee myös tutustumaan myynnissä oleviin sukutuotteisiin.

Sivuston teknisestä toteutuksesta vastaa web-suunnittelija, yrittäjä **Jari Lehtinen** tuusulalaisesta Feature Design -nimisestä yhtiöstä. Sivusto toimii yhtiön kehittämällä ja ylläpitämällä Content 5 -julkaisujärjestelmällä.

Sukuyhdistyksen verkkosivujen uudistamisesta ovat vastanneet valtuuskunnan

varapuheenjohtaja **Olli Sipilä** (taulu 10775) ja Niinipuu-lehden toimitussihteeri Marko Wahlström.

Vanhat verkkosivut osoitteessa www.kolumbus.fi/manttari on uudistuksen myötä lakkautettu kokonaan.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943) teksti ja kuvat. marko.wahlstrom@niinipuu.fi

Niinipuu-lehti on Facebookissa osoitteessa www.facebook.com/niinipuu. Niinipuun toimitus päivittää sisältöä myös Facebook-sivustolle.

USKOLLISET ILMOITTAJAT TURVAAVAT LEHDEN TALOUDEN

Niinipuu ei ole varsinainen ilmoituslehti. Lehdessä julkaistaan ainoastaan sukuun kuuluvien yrittäjien maksullisia ilmoituksia koottuna Palveluhakemisto-tyyppiseksi kokonaisuudeksi. Ilmoitukset muodostavat kuitenkin tärkeän taloudellisen selkärangan, joka mahdollistaa lehden julkaisemisen yksittäisten jäsenten vapaaehtoisten tukimaksujen lisäksi.

– Niinipuussa on useita yrittäjiä, jotka ovat ilmoittaneet lähes joka numerossa 20 vuoden aikana, toimituskunnan jäsenenä alusta asti toiminut liikkalalainen **Eeva Puustinen** (taulu 4019) kertoo. Paitsi, että hän on ollut toimituksen tietolähde, Puustinen on vastannut myös lehden ilmoitusmyynnistä ennen haminalaista Kaisu Venäläistä (taulu 2847).

Yksi uskollisimmista yrittäjistä on myllykoskelainen **Reijo Sutela** (taulu 280), jonka yritys Kymen Peltirakenne Oy täyttää tänä vuonna 30 vuotta. Yhtiö valmistaa katto- ja seinäpeltejä sekä vesikouruja vähittäis- ja tukkumyyntiin.

– Töitä on ollut kohtalaisesti, muttei sitä määrää kuin hyvinä aikoina 1980- ja 90-luvuilla – siis poislukien 1990-luvun lamavuodet. Tällä hetkellä yritystämme työllistää lähes ainoastaan korjausrakentaminen, Sutela kertoo Keskilaakso-lehdelle.

Niinipuu-lehden muita uskollisimpia ilmoittajia ovat olleet muun muassa kouvolaalainen Kymen Betonileikkaus, hämeenlinnalainen Kalustetalo Knuuttila, Sippolan Sähkö ja Kone Ky, inkerolaalainen kuljetusalan yritys Jarmo Toikka Ky sekä kouvolaalainen Kuusankosken lukko Oy, joka on nykyisin osa valtakunnallista Turvaykköset Oy -nimistä alan toimijaa. **MARKO WAHLSTRÖM**

Mikkiin tarttunut

Juontaja-näyttelijä Sami Hintsanen on tienannut lähes koko aikuisikänsä laulamalla. Näyttelemistä hän on oppinut muun muassa Jyrki Mänttäriltä.

Syntynyt laulamaan. Paljasjalkainen tamperelainen Sami Hintsanen lauloi ensimmäisen kerran sukulaisille 3-vuotiaana Finntimerien levyjen säestyksellä.

Synnyin Tampereella vuonna 1972. Ensimmäiset kahdeksan vuotta vietin Epilän kaupunginosassa äitini, isäni ja kahdeksan vuotta vanhemman isoveljeni kanssa, sitten muutimme keskustaan, jossa asun edelleen, kertoo Tartu Mikkiin -sarjan valovoimaisena juontajana koko kansan tietoisuuteen tullut **Sami Hintsanen** (taulu 15333).

Hän kertoo viettäneensä lapsuutensa koulun ja urheilun merkeissä. Myös bändiharrastuksen hän aloitti jo pienenä ja kiinnostus musiikkia kohtaan kasvoi yhtä nopeasti kuin mies itse.

– Bänditouhut alkoivat kiehtoa enemmän ja kiinnostus koulunkäyntiin lopahti lukiossa. Lukion jäätyä kesken, lähdin vapaaehtoisena armeijaan ajatuksenani palata myöhemmin opiskelun pariin. Vielä en ole palannut.

Hintsasen mielestä Tampere on ollut hyvä kaupunki varttua sekä elää ja kaupungin on tarjonnut mahdollisuuksia kaikenlaiseen harrastamiseen.

– En ole vielä kukaan keksinyt yhtään syytä muuttaa pois. Sijainti on ammattini kannalta hyvä ja, vaikka kaupunki kansainvälistyy kovaa vauhtia, ihmiset ovat säilyttäneet maanläheisen luonteensa. Kaupunki on oikealla tavalla pieni ja kuitenkin riittävän suuri, Hintsanen luonnehtii.

HARRASTUKSESTA TYÖKSI

– Olen kuulemma jo 3-vuotiaana laulellut sukulaisille Finnhits-levyjen säestyksellä. Ensimmäisen bändin perustimme luokkakavereiden kanssa ollessani 11-vuotias. Parasta musiikki oli 1980-luvulla ja aikakauden kappaleita tulee vieläkin esitettyä keikoilla.

Hän sanoo tienanneensa lähes koko aikuisiän elantonsa laulamalla. Tartu Mikkiin-ohjelman juontajaksi hän päätyi tuttavansa kautta.

– Eräs tuttavani, jonka kanssa olin tehnyt teatteritöitä, ehdotti minua tuttavalleen, jonka tuttava oli ohjelman tuotantoyhtiössä töissä, Hintsanen selventää.

Hänet kutsuttiin koekuvauksiin ja lopulta valittiin musiikkiohjelman juontajaksi. Mies on ollut hyvillään valinnasta, sillä työ on vaikuttanut paljon hänen viime vuosien työllistymiseensä.

– Freelancer joutuu hyvin usein etsimään töitä ja lähtemään niiden perässä kauaskin. Tulevaisuus on koko ajan hieman epävarma.

Hintsanen aloitti teatterilavoilla esiin-

tymisen liki 15 vuotta sitten ja kuvailee teatterissa näyttelemistä täysin erilaiseksi kuin keikoilla omana itsenään esiintymistä. Hän tuumaa alkavansa hiljalleen ymmärtää, mistä teatterityössä todella on kysymys.

– Onneksi olen saanut tehdä töitä alan parhaimmiston kanssa, esimerkkinä Tampereen Työväen Teatterin vartalovirtuoosi **Jyrki Mänttari** (taulu 7547).

Vuonna 85 -musikaalissakin näytelty Hintsanen on iloinen, että on saanut olla mukana näytelmässä, joka on pyörinyt teatterissa kokonaiset seitsemän vuotta täysille saleille.

Hän muistelee, että ei koskaan varsinaisesti päättänyt haluavansa alalla, mutta vuosien saatossa harrastus muuttui työksi.

– Toki varmasti suurin osa ihmisistä jossakin lapsuuden vaiheessa unelmoi jonkinlaisesta pop-tähteydestä.

OMAT KAPPALEET LEVYLLE

– Kun on paljon töitä, normaaliviikkoni sisältää kahdesta kolmeen päivää

Olen kuulemma jo 3-vuotiaana laulellut sukulaisille Finnhits-levyjen säestyksellä.

– Sami Hintsanen

televisiokuvauksia tai viisi päivää teatteriharjoituksia, pari tuntia radio- ja televisiomainosten tekoa, kahdesta neljään teatteriesitystä ja pari keikkaa. Toisinaan työskentelen seitsemänä päivänä viikossa, 18 tuntia vuorokaudessa, toisinaan taas olen neljä päivää viikosta kotona.

Hän sanoo vapaa-ajan keskittyvän lähinnä aamuihin, jolloin hänen vaimonsa on töissä sekä lapset tarhassa ja koulussa.

– Silloin pyrin huolehtimaan kunnostani urheilemalla. Kaikki pallopelit, erityisesti tennis, kiehtovat.

Varsinaisia lomiamiehellä ei ole, vaan työt tehdään silloin kun niitä on. Vuoden aikana tulee kuitenkin viikon tai kahden jaksoja, jolloin töitä ei ole ja on lupa vaihtaa vapaalle.

Hintsasen mielestä parasta hänen työsään on se monimuotoisuus.

– Laulu- ja juontokeikat, teatteri sekä radiotyöt ruokkivat mukavasti rauhatonta luonnettani. Lisäksi ammatissani tapaa

lähes päivittäin uusia ihmisiä, se luo suuren sosiaalisen ympäristön.

Työnsä haastavimmiksi asioiksi hän mainitsee, erityisesti perhe-elämän kannalta, sen että joutuu toisinaan olemaan pitkiäkin aikoja pois kotoa.

– 10-vuotias poikamme on jo tottunut, mutta 3-vuotiaalle tyttärellemme on hankala selittää, missä isä on.

Henkilökohtaisella tasolla hänestä haastavinta on jatkuva opettelu, mutta samalla on antoisaa oppia uusia tekstejä tai melodioita.

– Tulevaisuudessa haluan tehdä vielä omalla nimelläni, omia kappaleitani, sisältävän äänitteen. Tärkeintä on kuitenkin pysyä terveenä, että voi tehdä tätä työtä eläkeikään saakka.

Sami Hintsanen

Syntymäpaikka ja -aika: Tampere
14.3.1972

Ammatti: Muusikko, näyttelijä ja juontaja

Työ: Tartu Mikkiin-ohjelman juontaja ja freelance-näyttelijä

Teatteriroolit: Tampereen Työväen Teatterin Manserock-musikaali "Vuonna 85" ja "Vuonna 85 Remix", Helsingin Kaupunginteatterin "Miss Saigon" ja "Evita-musikaali" sekä Turun Sappalinan kesäteatterin "Hääkeikka"

Bändit: Oriental Experience ja Screaming Thunders

Levytyt: Hintsanen Party Project Vol. 1 vuonna 2009

Muuta: Karaoken ja iskelmälaulun Suomenmestari. Tehnyt jääkiekkokoukue Ilveksen kannatuslaulun "Ilves murisee". Osallistunut Suomen euroviisukarsintaan vuonna 1996 kappaleella "Auringonkukka" ja vuonna 2011 biisillä "Täältä maailman", jolla pääsi finaaliin
Perhe: Puoliso sekä 10-vuotias poika ja 3-vuotias tytär

MARJUT LEHTO (taulu 11774), teksti
toimitus@niinipuu.fi

Kalevalaiset Naiset kutsuivat. Arja Skog esiintyi yksin tai yhdessä muiden kemijärveläisten lausujien kanssa yhteensä 37 kertaa viime vuonna. Kuva Arja Skogin kotialbumi.

Arja Skog valloittaa runoilla

Kemijärveläinen runonlausuja näytteli kahdella Venlalla palkitussa Taivaan tulet -televisiosarjassa noitaa ja teatteriäitiä.

Kemijärveläinen runonlausuja **Arja Skog** (taulu 12872) syntyi Vehkalahdella pienviljelijäperheen kuopuksena. Hän suoritti kansakoulun Reikallissa ja valmistui ylioppilaaksi Haminan yhteislyseosta vuonna 1961.

– Runot ja esiintyminen ovat kulkeneet mukanani pienestä pitäen. Äitini **Hilda Junkkari** (taulu 12868) oli hyvä laulamaan ja pelimanni-isäni Hugo Kitunen lauloi ja soitti nuorena viulua. Opettajani antoivat kansakoulusta lähtien minulle runoja opeteltavaksi, jotta voin esittää niitä koulun juhlissa.

Hän oli mukana koulujen näytelmissä sekä ohjelmallisissa iltamissa ja muistelee harjoitelleensa niitä naapurin tyttöjen kanssa kotonaan.

– Äitini antoi meille kaksi puhdasta lakanaa ja narua, joista saimme esiripun. Naapurit olivat yleisönä.

Skogin mukana on läpi elämän kulkenut vihko, johon hän on nuorena kirjoittanut muun muassa **Eino Leinon, Saima Harmajan, V.A. Koskenniemen ja Kaarlo Sarkian** runoja.

MONIPUOLINEN TYÖURA

Skog valmistui sairaanhoitajaksi Helsingistä vuonna 1964 ja muutti kahta vuotta myöhemmin Kemijärvelle, jossa toimi oppikoulussa uskonnon, käsitöiden ja liikunnan sekä ammattikoulussa kansalaistaidon, liikunnan ja sairaanhoito-opin opettajana 11 vuoden ajan.

– Opettajan työn jälkeen työskentelin sairaanhoitajana ja erikoistuvin Rovaniemellä terveydenhoitajaksi vuosina 1981–82.

Kemijärvelle tultuaan hän liittyi Kale-

valaisiin Naisiin, jotka lähettivät hänet Helkanuorten 25-vuotisjuhliin Helsinkiin tavoitteena saada myös Kemijärvelle omat Helkanuoret.

– Palattuani Kemijärvelle perustin ryhmän, jossa oli aluksi oma poikani sekä naapureiden lapsia. Toimin 20 vuotta nuorten vetäjänä ja vuonna 1998 toiminta loppui, sillä en saanut itselleni jatkajaa.

Skog liittyi Kemijärven Lausujiin, jossa toimii nykyisin sihteerinä ja rahastonhoitajana. Hän toimii parhaillaan myös Kalevalaisten Naisten varapuheenjohtajana.

– **Veikko Sinisalo** sanoi, että ”tehkää itsenne tarpeelliseksi”, ja me todella teemme. Esiinnyin yksin tai yhdessä viime vuonna yhteensä 37 kertaa ja olemme viimeisen kymmenen vuoden aikana

*Heti, kun ottaa
pönäkän asennon,
peli on menetetty.*

–Kari Hotakainen

esittäneet Ikääntymisen ihme -esitystä kahden laulajan ja kahden lausujan kanssa ympäri Suomea.

PROOSATEKSTIT LÄHELLÄ SYDÄNTÄ

Runonlausuja on esiintynyt niin syntymäpäivillä kuin hautajaisissakin. Myös eri eläkejärjestöt sekä metsästysseurat ovat saaneet nauttia runoesityksistä.

– Lisäksi olen näytellyt televisiosarjassa ”Taivaan tulet”, esitin muun muassa noitaa sekä teatteriäitiä, Skog sanoo.

Hän esittää mielellään proosatekstejä ja mainitsee runoilijoista Saima Harmajan, **Katri Valan**, **Eeva-Liisa Mannerin**, **Eeva Heilalan** ja Eino Leinon suosikeikseen. Skog sanoo olevansa myös Hotakaishurmiossa. Eikä sovi unohtaa Kalevalaa ja Kanteletarta.

– Kuulun Saima Harmaja -seuraan ja järjestimme viime vuoden lokakuussa Kemijärvellä Saima Harmaja 100 vuotta -juhlan, johon saimme **Päivi Istalan** esitelmöimään. Tapahtuma oli menestys ja siihen osallistui yhteensä 180 henkilöä.

PÖNÄKÄSSÄ ASENNOSSA PELI ON MENETETTY

– Minulla on viisi lastenlasta, joille toisinaan kirjoittelen runoja. Riimittelin aikaisemmin myös joulupaketteihin. On kuitenkin olemassa tuhansia hienoja tekstejä, että lausuttavia runoja ei tarvitse itse kirjoittaa, Arja Skog toteaa.

Suomalaisista proosateksteistä hän arvelee **Sinikka Nopolan**, **Maria Jotunin**, **Aapelin** ja **Aino Suholan** tekstien sopivan parhaiten itselleen.

– Parasta esittämisessä on sanoman välittäminen kuulijoille. Runonlausunta on vuosien saatossa muuttunut teatterimaisemmaksi. **Kari Hotakainen** onkin sanonut, että: ”Hetä, kun ottaa pönäkän asennon, peli on menetetty.”

Skog on yhdessä Kemijärven lausujen kanssa hämmästyttänyt muun muassa lukiolaisia teatraalisella runonlausuntaesityksellä ja hurjilla teksteillä.

– Oli hienoa saada nuorilta hyvää palautetta, sillä heillä oli aivan toisenlainen käsitys runonlausunnasta.

Hänen mukaansa tärkeintä esittämisessä on saada ihmiset valloitettua runojen pariin sekä pysyä nöyränä ja harjoitella jatkuvasti.

– Koskaan ei voi olla täysin valmis.

MARJUT LEHTO (taulu 11774). teksti.toimitus@niinipuu.fi

EIJA AHVO UNELMOI ONNELISSA JA ANNELISSA

Kirkkonummen Veikkolassa asuva näyttelijä–laulaja **Eija Ahvo** (taulu 8164) on pienessä, mutta sitäkin merkittävämmässä roolissa tammikuussa ensi-iltansa saaneessa koko perheen Onneli ja Anneli-elokuvassa. Hän esittää **Marjatta Kurenniemen** (1918–2004) klassikkosatuun perustuvassa elokuvassa Rouva Ruusuupuuta.

Elokuvan sanoma on uskoa unelmiin.

– Kannattaa unelmoida ja laittaa unelmat universumiin, niin kyllä ne toteutuvat, hän toteaa Itäväylä-lehdelle elokuvan maailmanensi-illassa Loviisassa.

Ahvon mukaan elokuva muistuttaa siitä, että koti on tärkeä jokaiselle ihmiselle.

– Usein sanotaan, että lapsen koti on vanhempien välinen suhde; eivät ne puitteet, vaan kotona vallitseva ilmapiiri. Jos turvaa ei löydy kotoa, lapset alkavat unelmoida, hän jatkaa Itäväylän haastattelussa.

Suomen Unicefin Hyvän tahdon lähettiläänä 28 vuotta toiminut Ahvo valmistuu pian Ihminen tavattavissa -mentoriksi, ammattikuuntelijaksi. Koulutusohjelman on kehittänyt terapeutti **Tommy Hellsten**.

Kuva: Finnkino

”Kannattaa unelmoida ja laittaa unelmat universumiin!”

–Eija Ahvo

SUOMI-BRÄNDIN ETSIMINEN JATKUU

Kouvolaalainen valokuvataiteilija **Minna Metsärinne** (taulu 1538) jatkaa käynnissä olevaa ”Suomi-brändiä – perinteitä kunnioittaen” -valokuvaprojektiaan, joka alkoi kesällä 2011. Projektia varten hän on kuvannut useita eri alojen tekijöitä, käsityöläisiä ja taiteilijoita sekä paikkoja että maisemia.

– Tarkoituksena on poiketa tyypillisimmistä Suomi-kuvista ja sukeltaa hieman pintaa syvemmälle sekä tuoda esille muun muassa perinteisiä suomalaisia käsityöammatteja.

Omien valokuvaprojektiansa ohella kouvolaiskuvaaja toimii muotoilijana **Stefan Lindforsin** henkilökohtaisena assistenttina. Nykyisin Kuusankosken Taideruukissa työskentelevä Metsärinne toimi aiemmin pitkään mainos- ja media-alalla. MARKO WAHLSTRÖM

KAISU VENÄLÄINEN LUOTSAA MÄNTTÄRIEN JOHTOKUNTAA

Mänttärin Sukuyhdistyksen johtokuntaa vuodesta 2009 luotsannut kouvolaalainen **Ari Lehtomäki** (taulu 11022) luovutti valtuuskunnan tämän vuotisen kokouksen jälkeen puheenjohtajan tehtävät haminalaiselle **Kaisu Venäläiselle** (taulu 2847). Venäläinen on toiminut johtokunnan varapuheenjohtajana vuoden päivät. Lehtomäki valittiin johtokunnan järjestäytymiskokouksessa jatkamaan sen varapuheenjohtajana.

Venäläinen on sukuyhdistyksen kymmenes puheenjohtaja ja historian toinen naispuolinen johtokunnan puheenjohtaja. Edellisen kerran nainen oli yhdistyksen operatiivisesta toiminnasta vastaavan johtokunnan peräsimessä vuosina 1976–1989, jolloin tehtävää hoiti **Raija Mänttari**.

Johtokunnan puheenjohtajina ovat toimineet yhdistyksen historian aikana myös **Aki Mänttari** (2004–2009) ja **Reijo Mänttari** (1989–2004) sekä **Jouko Mänttari** (1967–1974), **Arvo A. Mänttari** (1964–67), **Arvo Mänttari** (1959–1964), **Esa Mänttari** (1938–1959) ja **Vihtori Mänttari** (1934–38). MARKO WAHLSTRÖM

Aina tavoitettavissa. Petri Jussilan puhelin pirisee ja työnohjaus tapahtuu.

Monitoimimiehen monta tukijalkaa

Sippolalainen Petri Jussila ajaa turvetta ja panssarivaunuja. Miehen osaamista on tarvittu myös Alaskassa.

Harvoin ratin takana. Yrittäjä ei itse enää ehdi juuri koneita ajella, sillä työaika täyttyy työn organisoinnista.

Ruudun takaa. Tästä ikkunasta panssarivaunun kuljettaja katselee taistelutilanteessa. Huomioi kaksi pientä lasinpyyhintä.

Saverolaisen suon laitamilla Kouvolassa seisoo kolme vihreätä kulkuneuvoa. Tai ehkä sana kulkuneuvo ei kerro ihan totuutta, kun näillä kulkuneuvoilla on painoa tonnikaupalla ja maasto-ominaisuudet on sitä luokkaa, että kaikki mikä eteen sattuu, jää alle.

Panssarivaunut ja tykinvetäjä ovat kouvolaalaisen yrittäjän **Petri Jussilan** (taulu 2915) elämysmatkailuyrityksen kalustoa. Matkailutoiminta on tullut lisäksi muun yritystoiminnan rinnalle. Päätoimialana ovat olleet vuodesta 1992 turvetuotanto ja turpeen myynti.

Kolmella eri toiminimellä – PJ-Turve Oy, Jussila Power Oy ja Tankkisafari – Jussila työllistää ympäri vuoden 14 työntekijää, kesällä vähintäänkin tuplalten enemmän.

KUIVA KESÄ, PAREMPI HINTA

Jussila, 52, pitää tärkeänä, että yrityksellä on riittävän monta työllistävää tukijalkaa. Kesäaikana työllistää turpeennosto, syksyllä käynnistyy turpeenajo tehtaille ja talvella lumityöt. Lisäksi metsätoissa on moto sekä ajokone ja urakointia tehdään seitsemällä kaivinkoneella.

– Näin pystytään pitämään kaikki miehet töissä, kun turpeennosto päättyy, niin muut työt alkavat. Syksyllä on aika hengähtää ja huoltaa koneet. Itse turveajo tehtaille alkaa vasta ilmojen kylmetessä.

Jussilan kaksi täysperävaunullista rekkaa ajaa toimitusten käynnistyessä ympäri vuorokauden seitsemän päivää viikossa kevääseen asti. Muutamassa kuukaudessa auton mittariin tulee 130 000 kilometriä. Toinen autoista ajaa turpeet Lappeenrantaan, toinen Kotkaan.

Turpeen hinnoittelu on sekin hieman toisenlaista matematiikkaa. Sitä ei hinnoitella kiloissa tai kuutioissa, vaan megawattitunteina. Jokaisen kuorman paino ja kosteus mitataan, mistä lasketaan kuorman energiasisältö. Hinta määräytyy sen mukaan. Kuivan kesän jälkeen

turpeen energiasisältö on parempi, joten hintakin on parempi.

LUVANVARAISTA TOIMINTAA

Suoalueet ovat 20 minuutin säteellä, pinta-alaa on omia ja vuokrattuja yhteensä 250 hehtaaria, lisäksi Vapon alueita 750 hehtaaria.

Suurin ja vanhin suoalue Vapon Haukasuo tyhjenee muutaman vuoden sisällä, mutta nostoaikaakin on takanapäin jo 40-luvulta asti. Turpeennoston päätyttyä tilalle istutetaan yleensä metsää.

– Ei niitä tyhjänpantiksi kannata jättää.

Turpeennosto on luvanvaraista toimintaa ja vaatii myös jatkuvaa omavalvontaa jätevesipäästöjen takia. Jussila pitää tärkeänä, että sovitut asiat hoidetaan ja ympäristöstä huolehditaan. Turvetuotanto on ollut ympäristöjärjestöjen hampaissa, joka Jussilaa harmittaa.

– Toivoisin, että tulisivat reilusti juttelemaan ja keskustelemaan asioista. Nytkin vastustusargumentteina käytetään 1980-luvun asioita, eikä edes haluta tietää kuinka asiat nykyisin ovat.

Mukana yrityksessä ovat myös pojat **Marko** ja **Matti**, joilla molemmilla on omat vastuualueensa. Toimitusjohtajalle ei enää juurikaan jää aikaa koneiden pukeilla istumiseen, työpäivät täyttyvät töiden organisoinneista.

ALASKASSA KONSULTOIMASSA

Jussilan työn vastapainona on maanpuolustustoiminta. Kertauspäiviä on yli 200 ja vuosittain on neljä eri kertausharjoitusta. Sotilasmestari Jussila on viime aikoina kouluttanut erityisesti nuoria.

– Viimeisen parin vuoden aikana mukaan on tullut paljon 20–30-vuotiaita nuoria. Heillä on kova motivaatio maanpuolustustoimintaan. Siellä kun metsässä rämmittää, niin omatkin työasiat unohtuvat.

Jussila kävi myös USA:n Alaskassa konsultoimassa turpeen hyödyntämisestä energiamuotona. Valtavilla suoalueilla on ikirouta. Kesäksi vain pinta sulaa.

Turvetuotannon aloitus ei vuonna 2006 saanut tulta allensa, vaan Alaskassa pidäydettiin vielä öljyssä ja maakaasussa. Nyt tilanne saattaa muuttua, kun öljyn ja maakaasun hinnat ovat nousseet.

– Vähän tässä on pelottanut, jos tulee uusi puhelu, Jussila virnistää. Siellä kymmentuhansien hehtaarien turvesuot odottavat noutajaansa.

SUO PYSÄYTTÄÄ PANSsarIVAUNUN

Siinä missä Jussila investoi turvetuotannossa uusiin koneisiin, matkailuyritys keskittyy vain vanhoihin armeijan ajoneuvoihin.

Panssarivaunuja ei uusita vuosittain parantuneiden ajo-ominaisuuksien tai lisääntyneen elektroniikan takia. Ja siinä sen karu viefäytys onkin. Meininki koneiden kyydissä on niin rajua, kuin ulkonäkö antaa vaatimattomuudessaan ymmärtää.

– Menehän tämäkin kuuttakymppiä, mutta ikinä en ole uskaltanut ajaa niin kovaa. Jos asiakas ajaa, käytössä on vain pienet vaihteet, Jussila kuvailee vaunun kyytiä.

– Vaunua ei ohjata ratista, vaan kahdella tangolla; kääntyminen käy nopeasti.

Italialaista designia vaunuista on turha hakea, sillä kaikki on karua ja yksinkertaista. Elektroniikkaa ei ole, vaan kaikki on mekaanista.

Panssarivaunuajeluja tilaavat yleensä ryhmät, esimerkiksi yritykset ja polttariseurueet. Vaikka suota on paljon ympärillä, sinne ei vaunuja lasketa – enää. Suo voittaa kaksintaistelussa jopa panssarivaunun.

Suomen armeijan panssarikalustoa ei pysty ostamaan valtiolta, koska hävitettäväksi määrätty kalusto päättyy metallikierätykseen. Niinpä kalusto on hankittava muista maista tai ostettava yksityisiltä, jos niitä jostakin myyntiin päättyy.

Mitään halpaa lystiä ajelu ei ole. Dieseliä saattaa palaa jopa 100 litraa tunnissa. Tela-alustaisessa tykinvetäjässäkin on 39-litrainen V12-diesel. Eli sama kuutiolavuus, kuin 25:ssä tavallisessa henkilöautossa yhteensä!

Matkailun vetonaula. Panssarivaunut ovat Petri Jussilan uutta yritystoimintaa.

JARMO LEHTOMÄKI (taulu 11020)
jarmo.lehtomaki@niinipuu.fi
teksti ja kuvat

PERHE

Luontokuvaaja

Heikkisen perhettä kiehtoo villi luonto. Isä ja neljä lasta harrastavat luontokuvausta.

"Eihän kaupungissa näe muita eläimiä kuin ehkä joskus variksia."

Oivallista liikettä. Maijan tikkakuva "Naputtaja" voitti nuorten sarjan Kuusamon luontokuvakilpailussa vuonna 2013. Raati kiitteli erityisesti liikettä, tikalle tyypillistä naputtamista, joka on kuvassa saatu hyvin esille.

tallentaa hetken elämyksen

Kouvolassa asuvalla Heikkisen perheellä on yhteinen harrastus, luontokuvaus, jonka parissa perheenjäsenet ovat saavuttaneet mainetta ja näkyvyyttä sekä valtakunnallisesti että maailmanlaajuisesti sijoittuessaan erinomaisesti arvostetuissa luontokuvakilpailuissa.

– Vaikka kilpailuissa menestyminen tuntuu hyvältä, kuvaaja ei koskaan lähde luontoon saadakseen kuvan johonkin tiettyyn kilpailuun. Luontokuvaus itsessään on vain niin palkitsevaa ja siihen liittyy aina voimakas henkilökohtainen luontokokemus, he sanovat.

Itä-Suomen Sotilasläänin Esikunnassa Kouvolassa majurina toimivan **Jari Heikkisen** (taulu 11784) ja Kouvolan seurakuntayhtymän perheasiainneuvottelukeskuksessa työskentelevän **Jaana Heikkisen** (taulu 11784) perheessä on neljä lasta: **Ville** (20), **Jesse** (19), **Maija** (16) ja **Liina** (11).

Perheen isä ja lapset ovat aktiiviluontokuvaajia; äiti kertoo olevansa avustava perheenjäsen, joka rohkaisee, tukee ja kannustaa.

JÄRJESTELMÄKAMERA 10-VUOTISLAHJAKSI

– Tämä kuvausharrastus on ollut minun juttuni, mutta olen ollut iloinen, kun lapset ovat niin mielellään lähteneet mukaan, sillä haluan Jaanan avustuksella opettaa heille, mitä luontokuvaus on ja samalla tuoda esiin luonnon kiinnostavuuden, monipuolisuuden ja kauneuden, Jari Heikkinen pohdiskelee.

Perheessä on sellainen perinne, että 10-vuotislahjaksi saa oman järjestelmäkameran, mutta sitä ennenkin saa kokeilla toisen kameralla.

– Jokaisella lapsella on myös ihan omia harrastuksia tämän yhteisen lisäksi, Heikkinen kertoo.

KUMMISEDÄN ESIMERKKI ROHKAISI

Jari Heikkinen on harrastanut kuvausta koulupojasta asti.

– Kummisetäni on **Harri Luoma** (taulu 11781), tunnettu lintu- ja perhosharrastaja, jolle äskettäin myönnettiin Suomen Luonnonsuojeluliiton Kymenlaakson piiriin ympäristöpalkinto.

– Hänen esimerkkinsä ei voinut olla vaikuttamatta. Alkuaan minua taisivat tosin kamerat kiinnostaa enemmän kuin luonto. Koulupoikana mansikkamaalla ansaituilla kesätienesteillä ostin ensimmäisen länsimaisen järjestelmäkameran, hän muistelee.

MENESTYSTÄ JA PALKINTOMATKOJA

Palkittujen kuvien määrässä perheen isä johtaa iän suoman etumatkan vuoksi. Hän on menestynyt useaan kertaan Suomen suurimmassa luontokuva-tapahtumassa Vuoden luontokuva -kilpailussa.

Kinastelevat närhet. Kuva toi Liinalle palkintomatkan Lontooseen luonnonhistoriallisessa museossa pidettyyn palkintogaalaan. Närhikuvasta tehtiin myös postikortti.

Palkintoja on tullut myös esimerkiksi Ruotsissa, Norjassa, Saksassa, Ranskassa, Italiassa sekä Itävallassa maailman suurimman valokuvanäyttelyn luonto- ja lintusarjassa. Saksassa järjestetyssä Glanzlichter-kilpailussa tuli voitto silloin, kun se järjestettiin ensimmäisen kerran.

Maailman suurin ja arvostetuin luontokuvakilpailu on Lontoon luonnonhistoriallisen museon ja BBC Wildlife-lehden yhteistyönä järjestämä Wildlife Photographer of the year -kilpailu. Vuonna 2004 Ville Heikkinen palkittiin tässä kisassa parhaimpana alle 10-vuotiaiden sarjassa kuvalla ”Utelias närhi”.

Muutamaa vuotta myöhemmin hän voitti nuorten sarjassa ensimmäisen palkinnon Kuusamo Nature Photo -kilpailussa ja seuraavana vuonna häntä juhlistettiin Finlandia-talossa sarjansa Vuoden luontokuva -kilpailun voittajana.

– Villen kuva sai yleisöäänestyksessä niin paljon ääniä, että hän jäi vain 12 äänen päähän aikuisten lintusarjan voittajasta, äiti muistelee.

Myös Villen kuvaama räkättirastas toi voiton Saksan Glanzlichter-kilpailussa.

HANNU HAUTALAN OPISSA

Palkintomatka Lontooseen tehtiin myös vuonna 2005, kun Jesse voitti siellä oman sarjansa sekä Vuoden nuori luontokuvaaja-tittelin. Kolmea vuotta myöhemmin hän oli hopeasijalla.

Silloin Jesse sai erikoisen palkinnon. Hän sai valita jonkun tunnetun luontokuvaajan viikon ajaksi opettajaksi itselleen.

– Ja niin me valitsimme Kuusamossa asuvan Suomen tunnetuimman luontokuvaajan **Hannu Hautalan** ja saimme viettää mielenkiintoisen viikon hänen seurassaan – ja Lontoon luonnonhistoriallinen museo maksoi opintomatkamme, Jesse ja isä muistelevat.

Isoveljensä tapaan myös Jesse on menestynyt Kuusamossa ja Saksan Glanzlichter-kilpailussa.

jatkuu seuraavalla sivulla

Mestarin tyylillä. Vuonna 2005 Jessen voitettua Vuoden nuori luontokuvaaja-tittelin Lontoossa, yhtenä palkintona oli pääsy tunnetun luontokuvaajan oppiin. Kuva on otettu Lontoon luonnonhistoriallisen museon ja BBC:n kustantamalla kuvausmatkalla Kuusamossa Hannu Hautalan opissa. Kuva sijoittui vuonna 2008 toiseksi Lontoossa ja Jesse pääsi toisen kerran ”pokkaamaan” palkintoa.

Taistelevat haukat. Villen kanahaukkakuva voitti sarjansa Vuoden luontokuva -kilpailussa ja sijoittui yleisöäänestyksessä toiseksi ainoastaan neljän äänen päähän aikuisten lintusarjan voittajasta. Kouvola Saverolla metsäkuvauskojulla otetussa kuvassa vanhempi ja nuorempi kanahaukka tappelevat.

LAULUJOUTSENENET EMMA JA MIKKO

Heikkisen tytöt eivät ole jääneet veljiään huonommiksi. Molemmat ovat kuvanneet 8-vuotiaasta. Maijan kanahaukka- ja närhi-kuvat ovat olleet voittoisia Kymenlaakson luontokuvakilpailussa. Saksassa Glanlichter-kilpailussa hän oli nuorten sarjassa toinen.

Viime vuonna Maija voitti Kuusamossa nuorten sarjan kuvalla ”Naputtaja”, jossa tikalle tyypillinen naputtaminen tuodaan hauskaasti esille. Voittajan valinnut Koillissanomien raati kiitteli erityisesti kuvassa ilmenevää liikettä. Samassa sarjassa pikkusisko Liina sai pronssia.

Heikkisten kodin lähellä on pieni lampi, jonka laulujoutsenpariskunta on ottanut omakseen. Pian ne saivat nimetkin: Emma ja Mikko.

Kahdeksan ikäinen Liina halusi kuvata Emmen. Isä lainasi kamjameransa ja niin Liina sai lähikuvan laulujoutsenesta, jonka pään ympärillä parveilee mäkärälauma. Kuvassa joutsen haukottelee ja näyttää siltä kuin se sanoisi mäkäröille: ”Jättäkää minut rauhaan!” Se annettiin sitten kuvalle nimeksi. Emmen kuva voitti Vuoden luontokuva -kilpailussa nuorten sarjan.

JUHLAILLALLISELLA DINOSAURUKSEN LUURANGON ALLA

Lontoon matka Liinalle tuli kuvalla ”Kinastelevat närhet”, joka vuonna 2012 sijoittui alle 10-vuotiaiden sarjassa toiseksi Wildlife Photographer of the year -kilpailussa.

Liina esittelee palkittua, Saverolla piilokojusta otettua kuvaa.
– Siinä on närhi syömässä ja kun toinen lintu tulee samalle apajalle, se lentää pois.

Palkintogaala Lontoon luonnonhistoriallisessa museossa oli ikimuistoinen.

Juhlailallinen syötiin museossa jättiläismäisen dinosauruksen luurangon alla.

– Menestyminen tuntui kivalta ja matka oli mukava. Mukavalta tuntui sekin, kun närhikuvasta tehtiin postikortti, Liina kertoo.

MAIJA: ”ONPAS MAHTAVA LINTU!”

Mikä luontokuvauksessa oikein kiehtoo?

– Kyllä se on itse luonto, joka saa kuvaajan liikkeelle. Eihän kaupungissa näe muita eläimiä kuin ehkä joskus variksia. Kun luonnossa kohtaa kuvausetäisyydeltä villieläimen, se tuntuu epätodelliselta ja jopa mystiseltä, Maija ja Jesse sanovat.

Maija muistelee, millaiselta tuntui, kun hän ensi kerran näki maakotkan lähietäisyydeltä.

– Hämmästyin, kuinka iso se oli!

Äiti Jaana Heikkinen kertoo, että lapsille on tahdottu opettaa kunnioittavaa suhtautumista luontoon.

– Elämän perusasiat ovat luonnossa. On ihmeellistä, että samaa luontokuvaa voi katsella yhä uudestaan ja aina löytää jotakin, jota aikaisemmin ei ole huomannut, hän sanoo.

Kilpailuihin osallistuminen on parantanut kielitaitoa, tuonut elämään kansainvälisen näkökulman ja matkoilta on jäänyt muistoja, joita ei unohda.

– Jessekin muistaa varmasti aina, miten Lontoossa kilpailutapahtuman mediapäivänä **Eva Lennon** haastatteli häntä, isä miettii.

EILA KORJALA (taulu 8562) teksti, eila.korjala@niinipuu.fi
Kuvat Heikkisen perhe

Aina valmiina. Äiti Jaana Heikkinen kuvasi perheen luontokuvaajat täydessä maastovalmiudessa. Vasemmalta Jari, Maija, Ville, Jesse ja Liina.

Maiju ja Juha Suurnäkin
S/y Pantheran
verkkosivut:
<http://sy-panthera.com>.

Veneen taivalta voi
seurata myös Twitter-
sovelluksen ja Facebook-
sivujen kautta.

Mastovaijeri kuntoon. Atlantin ylityksellä katkennut mastovaijerin kiinnityspeltti kunnostettiin Rodney Bay Marinassa Karibialla helmikuun alussa. – Paikallisen telakan apu maston nostossa sujui hyvin, Suurnäkit kiittelevät.

S/Y Panthera jää kesäksi Karibialle

Suurnäkit purjehtivat vielä kevään Atlantin länsirannikolla, mutta palaavat kesäksi koti-Suomeen. Purjehdusprojektin jatko selviää ensi syksynä.

Helsinkiläisten **Maiju ja Juha Suurnäkin** (taulu 9092) viime kesäkuussa S/y Pantheralla alkanut ja kohti maailmanmeriä suunnannut purjehdusprojekti on keskeytymässä tulevan kesän ajaksi.

– Palaamme Suomeen ja jätämme Pantheran johonkin hyvään säilytykseen. Katsomme syksyllä, mitä teemme, he kertovat Facebook-sivuillaan.

He etsivät parhaillaan Suomesta kesä-elokuun ajaksi kesä-, ranta- tai mummonmökkiiä tunnin ajomatkan päästä Helsingin keskustasta.

ATLANTIN YLITYS SUJUI 21 PÄIVÄSSÄ

Suurnäkit starttasivat tammikuun 10. päivänä starttasivat Kap Verden saarelta Afrikan länsirannikolta kohti Karibiaa ja Saint Luciaa, jonne on Atlantin yli noin 4 000 kilometriä eli 2 200 mailia matkaa.

Suurnäkit ehtivät viettää Kap Verdellä 18 päivää. Suunniteltua pidemmäksi

venähtäneen vierailun syynä oli veneen uuden satelliittipuhelimen odottelu Englannista Senegalin kautta saarelle.

He olivat perillä Saint Luciassa Rodney Bayssä 31. tammikuuta.

– Haasteellinen Atlantin ylitys sujui melko hyvissä merkeissä lukuunottamatta muutama päivä ennen määränpäättä satunnutta maston puolivälissä sijaitsevan vaijerikiinnike-teräslevyn katkeamista. Vaarana oli, että masto kaatuu, Suurnäkit kertovat.

Maston korjaamisen jälkeen he ovat purjehtineet Etelä-Karibian saaristossa helmikuusta alkaen.

PANTHERA NOSTI ANKKURIT VIIME KESÄKUUSSA

S/y Panthera nosti ankkurinsa Helsingin Sirpalesaareissa 4. kesäkuuta 2013. Sen jälkeen vene taittoi matkaa Saarenmaan, Gotlannin, Kööpenhaminan ja Kielin kanavan kautta Alankomaiden, Belgian

ja Ranskan Normandian rannikkoa pitkin Bretagnen niemimaalle.

Biskajanlahden ylityksen jälkeen matka jatkui Espanjan ja Portugalin rannikolta Madeiralle ja Kanariansaarille, josta Kap Verdeen.

Suurnäkit purjehtivat itse rakentamallaan veneellä. Veneprojekti sai alkunsa kesän 2006 aikana. Rakennustyön tuloksena syntyi Hartley 39 -mallisen veneen piirustuksista 39-jalkainen purjehdusvene ristiinlaminoimalla vanerisuikaleista. Veneellä on pituutta 11,96 metriä, leveyttä 3,43 metriä, syväystä 1,85 metriä ja painoa noin 9,5 tonnia.

S/y Panthera laskettiin vesille ensimmäisen kerran 29. heinäkuuta 2011.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943) teksti
marko.wahlstrom@niinipuu.fi
Kuvat Maiju ja Juha Suurnäki

Pääkaupungin Mänttärät kokoontuivat

Helsinkiäinen lauluyhtye Trio Rouvat siivitti musiikillisella annillaan ja svengillään pääkaupunkiseudun Mänttärät pohtimaan valtakunnallista rakennemuutosta, josta luennoi **Anssi Paasivirta**. Monipuoliseen ohjelmaan sisältyi myös katsaus Aurinkorannikon kiinteistömarkkinoihin. Perinteistä, jo 18. kerran järjestettyä aluetapahtumaan vietettiin Helsingin Paasitornissa viime lokakuussa. Vantaalaisen **Atte Helmisen** (taulu 2319) ensimmäistä kertaa luotsaamaan sukutapaamiseen osallistui noin 80 sukulaista.

TRIO ROUVAT SIIVITI RAKENNEMUUTOKSEEN

Trio Rouvat koostuu kolmesta helsinkiläisnaisesta – **Susanna "Suska" Jyllinmaa** (laulu ja sello), **Sanna Rantakangas** (laulu) ja **Tuija Rantalainen** (laulu ja piano). Heistä Jyllinmaa (taulu 8024) on mänttäriläisiä ja kotoisin Sippolasta.

Lauluyhtye on ollut koossa jo 12 vuotta. Triolta ilmestyi alkuvuodesta 2013 pitkäsoittoalbumi "Josafat", joka on yhdistelmä Tuija Rantalaisen soolomateriaalia ja trion yhteistuotantoa.

– Suomea ravistuttanut raju rakennemuutos näkyi myös meidän keikkatilausten määrässä. Taantuman aikana yritykset karsivat kaikesta ylimääräisestä, Jyllinmaa ja Rantakangas kertovat.

Yritystilaisuuksien lisäksi lauluyhtye on keikkaillut myös yksityishenkilöiden tapahtumissa, kuten ristiäisissä.

– Olemme enemmän keikkabändi kuin levy-yhtye, Jyllinmaa kiteyttää bändin filosofian.

Svengiä ja rytmiä. Trio Rouvat eli Tuija Rantalainen (oikealla), Susanna Jyllinmaa ja Sanna Rantakangas musisoivat Mänttäreiden tapaamisessa Helsingissä.

Asioidenhoitaja. Elina Vehkavuori on asunut Espanjassa 28 vuotta.

ELINA VEHKAVUORI TOI TUULAHDUKSEN ESPANJAN AURINKORANNIKOLTA.

Eurooppalaista väriä pääkaupunkiseudun sukutapaamiseen toi Espanjassa 28 vuotta asunut **Elina Vehkavuori** (taulu 2316), joka toimii suomalaisten ja ulkomaalaisten asioidenhoitajana Marbellassa.

– Maan taloudellinen tilanne näkyy voimakkaaimmin sisämaassa, jossa on paljon työttömyyttä. Varsinkin nuorisotyöttömyys on todella suuri, 60–70 prosentin luokkaa, hän kertoi.

Espanjan talouskriisi heijastuu myös maan asunto- ja kiinteistömarkkinoille.

– Nyt kiinteistöjä ostavat Venäjän uusrikkaat. Tämä kehitys alkoi vuonna 2008, asuntoja Marbellassa välittävä Vehkavuori sanoi.

Paasivirta:

"SUOMI TODELLISISSA VAIKEUKSISSA"

Sukuyhdistyksen valtuuskunnan puheenjohtaja, työ- ja elinkeinoministeriön rakennemuutosjohtajan virasta eläkkeelle jäänyt **Anssi Paasivirta** (taulu 10793) kertoi suomalaisesta rakennemuutoksesta ja sen seurauksista.

– Olen hiukan huolissani maan hallituksen toimista. Hallituksen rakennepaketissa ei ole mitään, joka parantaisi itse perustautia, väheksymättä perheisiin liittyviä toimenpiteitä.

Paasivirran mielestä Suomi on nyt suuremmissa vaikeuksissa kuin kukaan osaa arvatakaan.

– Globalisaatio ja voimakas digitalisoituminen ovat johtaneet tilanteeseen, jossa on keksittävä jotain uutta. Suomi on liian pieni maa pyristelläkseen vastaan teollisen internetin valtakaudella, hän sanoi.

– Rakennemuutos on mahdollisuus, jossa on oltava mukana, Paasivirta jatkoi.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943) teksti ja kuvat
marko.wahlstrom@niinipuu.fi

Lähes 90 mänttäriläistä tapasi Hämeessä

Mänttäreiden ensimmäinen Päijät-Hämeen aluetapaaminen saa jatkoa

Mänttärin Sukuyhdistyksen 80-vuotisen historian ensimmäinen Päijät-Hämeen sukutapaaminen keräsi Lahden Wanhaan Walimoon noin 90 sukulaista tammikuun lopulla.

– Lahden ja Päijät-Hämeen seudulla asuu noin 600 Mänttärin sukuun kuuluvaa. Heille kaikille postitettiin kutsu tilaisuuteen. On ilahduttavaa, että kutsu tavoitti näin monet, illan isäntä, Hämeenkoskella asuva **Jorma Mänttari** (taulu 11480) totesi tervetulosanoissaan.

Myös sukutapaamisen emäntänä toiminut lahtelainen **Tiina Nikkinen** (taulu 5838) riemuitsi suuresta sukulaisjoukosta.

– En olisi uskonut, että ensimmäinen tilaisuus kokoaa näin paljon väkeä. Ei tästä voi kuin olla tyytyväinen.

HYVIN KÄVI LAHTELAISILTA SUKULAULU

Lahtelaiset joutuivat heti alkajaisiksi tulikokeeseen, kun pianisti **Simo Taipalus** säesti "Mänttärin sukulaulun" esilaulajien johdolla. Varmuuden vuoksi suvun tunnuskappale laulettiin kahdesti.

– Sehän meni hienosti varsinkin toisella kerralla, Jorma Mänttari kehaisi yleisöä. Taipalus säesti myös "Kymenlaakson laulun" ja esitti instrumentaaliversiona "Myrskyluodon Maijan".

Tilaisuudessa saatiin kuulla myös kotkalaisen freelance-näyttelijä **Keijo Kumannon** (taulu 3853) musiikkiesityksiä.

Helmikuun lopulla ja maaliskuussa mies näytteli **Mato Valtosta** Sleepy Sleepersin tuotantoon ja aikakauteen pohjautuvassa Kuka, mitä, häh-musikaalissa Lahdessa ja Helsingissä.

– Muistan vielä hyvin, kun olin itsekkin kulmilla vaatimassa "Kaljaa kioskeihin!", 50 vuotta ensi kesänä täyttävä teatterimies kertoo.

Kumanto on syntynyt Sippolan Liikikalassa kahdeksanlapsisen perheen kuopuksena. Miehen oman perheeseen kuuluvat vaimo sekä 10- ja 13-vuotiaat pojat.

SUVUN PÄÄMIES: "SEURAAVAKSI KESKI-SUOMEEN"

Sukuyhdistyksen valtuuskunnan puheenjohtaja, suvun päämies **Anssi Paasivirta** (taulu 10793) iloitsi runsaslukuisesta sukulaisjoukosta.

– Maakuntatapaamiset ovat yksi keskeinen toimintalinja sukuyhdistyksen toiminnassa tänä päivänä. Keski-Suomessa on sukutapaamista viritelty uudelleen ja se järjestetään kesäkuun alussa, hän paljasti.

Paasivirta pitää tärkeänä, että varsinkin paikkakunnilla, joilla on satoja suvun jäseniä, järjestettäisiin aluetapaamisia.

Hänen mukaan toinen tärkeä painopiste on saada suvun nuoria jäseniä mukaan toimintaan.

– Esitän myös päijäthämäläisille toiveen, että sukulaiset mieltisivät omasta lähipiiristään aktiivisia nuoria, hän jatkoi.

TOIMIKUNTA JATKAA TAPAAMISTEN JÄRJESTÄMISTÄ

Lahden seudun ensimmäisen aluetapaamisen lopuksi sukulaisjoukko päätti jatkaa tapaamisten järjestämistä. Järjestelytoimikuntaan nimettiin **Tapani Levelä** (taulu 6604), **Pirjo Pohto** (taulu 6935), **Tiina Nikkinen** ja **Jorma Mänttari**.

Myös yleisön joukossa oli tyytyväisiä sukulaisia.

– Aivan mukava tilaisuus. Tammikuu voisi olla sopiva ajankohta vuoden hiljaisimpana kuukautena, jolloin ihmisillä ei ole muuta menoa, lahtelaiset **Timo** ja **Sirpa Litmanen** (taulu 7434) totesivat sukuuoteostosten lomassa.

MARKO WAHLSTRÖM

Kuvat Marko Wahlström

Sukuuotteet kiinnostivat. Lahtelaiset Timo ja Sirpa Litmanen löysivät sukuuotepöydältä kotiinviemisiksi Suku kuvina -teoksen ja kolmiosainen sukukirjan.

Näyttelevä muusikko. Illan emäntä Tiina Nikkinen haastatteli kotkalaista freelance-näyttelijää Keijo Kumantoa.

Tuplasuoritus. Päijäthämäläiset lauloivat Mänttärin sukulaulun kahdesti.

Mänttärin ikäinen mies

EERO 80

Harva mies voi sanoa uppoutuneensa sukututkimukseen niin perin pohjin kuin espoolainen **Eero Mänttari** (taulu 10787). Mies, jonka työn tuloksena syntyi yli 60 000 nimeä kattava kaksiosainen sukukirja Liikkalan Mänttäreiden suvusta.

– Sukututkimus vie mennessään, eikä sitä voi koskaan jättää. Palo oli suuri, hän myöntää nyt jälkeenpäin.

Eero Mänttäriä ja Mänttärin Sukuyhdistystä yhdistää sukukirjan lisäksi myös toinenkin asia: hän on lähes samanikäinen kuin sukuseura. Mies täytti 80 vuotta viime vuoden toukokuussa; sukuyhdistyksen perustamisesta tulee tänä vuonna kuluneeksi tasan 80 vuotta.

– Toivottavasti sukututkimuksella on tulevaisuutta, eikä tieto häviäsi minnekään. Tiedon säilyttämisessä sukulehdillä on tärkeä tehtävänsä, hän muistuttaa.

SUKUTUTKIMUS IMAISI ELÄKELÄISEN

Mänttari innostui sukututkimuksesta jäätyään eläkkeelle Ekono-Energia Oy:n varatoimitusjohtajan tehtävästä vuonna 1992.

– Sukututkimus ja sukukirjan teko imaisi ja vei minut kirkkoherranvirastoihin eri puolille Suomea ja Kansallisarkistoon, hän kertoo.

Apuna oli myös väestötietojärjestelmä, josta Mänttari teki tuhansien henkilöiden perustietojen ostoja.

Suurimman ongelman Mänttärin mukaan muodostivat suvun sisäiset avioliitot, joita siihen astiset sukutieto-ohjelmistot eivät hallinneet.

– Ne olivat usein monimutkaisia. Tämä näkyy sukukirjassa lukuisina viittauksina sukukirjan toiseen sukutauluun, hän myöntää.

SOPIVA SUKUOHJELMA PITI LUODA

Hän muistelee, että henkilökohtaiset tietokoneetkaan eivät olleet alussa kovin kehittyneitä – puhumattakaan sukutieto-ohjelmista. Mänttari tunnustaa, että ilman Fujitsu-Siemensillä työskennelleen **Kalle Kailan** luomaa sukuohjelmaa Mänttärin

sukukirjaa ei olisi syntynyt.

– Sukuohjelman työstämisen taustalla oli Mänttärin laaja sukutiedosto. Syötin ohjelmaan kaikki kerätyt sukutiedot Tölkärin sukuhaaraa lukuunottamatta, hän kertoo sukutietokannan synnystä.

Hän myöntää, että sukukirjan tekeminen oli sukuyhdistykselle arvoltaan mittava myös rahallisesti.

– Kiitos työurani sukututkimus oli mahdollista myös taloudellisesti, Mänttari sanoo.

Mies laskeskelee, että sukukirjan tekemiseen kului kahdeksan vuotta. Hänen asettamansa 10 vuoden tavoiteaika alittui kahdella vuodella.

– Inkeröislaisen **Aini Rantasen** (taulu 11080) ja liikkalalaisen **Eeva Puustisen** (taulu 4019) lisäksi suurena apuna olivat haminalainen **Aarre Muurman** (taulu 2381), kuopiolainen **Reetta Väänänen** (taulu 15740), myllykoskelainen **Timo Huovila** (taulu 2007) ja tamperelainen **Eero Laamanen** (taulu 6662).

Sukukirjan tekeminen loi Mänttärin Sukuyhdistyksen nykyisen taloudellisen perustan.

Sukukirja julkistettiin marraskuussa 2001 ja esiteltiin myös YLE:n Aamu-tv:n suorassa lähetyksessä.

“ELÄMÄN POLKUJA”

Seitsemän vuotta sukukirjan julkaisemisesta sukuyhdistys painatti Eero Mänttärin toimittaman “Elämän polkuja”-kirjan.

– Sukukirjaa kootessani paljastui erilaisia sukulaisten kirjoittamia tarinoita ja ilmeni uusia tietoja suvusta. Lupauksia jäi täyttämättä, mutta niiden aika koitti, kun Liikkasten ja Mänttärin sukukirjat oli tehty, hän sanoo.

Vuonna 2008 julkaistuun teokseen Mänttari kokosi yksittäisten perheiden ja sukujen elämäntarinoita kuvineen.

– Erityisen voimakkaana mieleeni on jäänyt **Vieno Villan** (o.s. **Tani**, taulu 7075) kirjoitus, hän muistelee.

Vuonna 2012 sukuyhdistys julkaisi teoksen “Suku kuvina”, johon valittiin läpileikkauksena noin 200 valokuvaa suvun kokoelmasta.

– Kuvakirjan tekeminen sai alkunsa **Jorma Mänttärin** (taulu 11480) ideasta. Eeva Puustinen ja Aini Rantanen tekivät kuvista alkukarsinnan sekä **Leena Morottaja** (taulu 10774) kirjoitti tekstin, Mänttari kertoo.

KUVAT MUSEOVIRASTON HALTUUN

Kuvakirjaa edelsi Museoviraston yli-intendentti **Sirkku Döllen** ja Eero Mänttärin

tapaaminen, jossa sovittiin suvun lähes 3 000 valokuvan kokoelman siirtämisestä Museoviraston kuva-arkistoon.

Kuvaprojektissa valokuvia tunnistettiin virkeiden eläkeläisten voimin, digiarkisto luotiin ja kuvat talletettiin Museoviraston Kuva-arkistoon tulevia sukupolvia varten.

– Kuva-arkistoon taltioituista kuvista yhdistyksellä on kopiot hallussaan. Sopimuksen mukaan yhdistyksellä säilyi myös käyttöoikeus valokuviin, Mänttari sanoo.

TAPAAMISET PAASITORNIIN

Pääkaupunkiseudun Mänttärin vuosittaiset tapaamiset saivat alkunsa Eero Mänttärin ajatuksesta toukokuussa 1995. **Meeri Permanto** (taulu 2474) hankki kokoontumistilan sekä huolehti tarjoilusta ja Mänttari kutsuista.

Espoon tilaisuuden jälkeen silloinen toimitusjohtaja **Esko-Juhani Häsä** (taulu 14477) ilmoitti, että Mänttärin voitavat kokoontua Helsingin työväenyhdistyksen omistamassa Paasitornissa, ikuisuusperiaatteella.

SUKU ESILLÄ MEDIASSA

Sukukirjan tekemisen aikana MTV 3:ssa oli käynnissä suomalaisten sukujen esittely Sukujuhla-ohjelmasarjassa. Ohjelman nauhoituspäivänä studiolla oli kutsuttu 25–30 suvun jäsentä.

Syksyllä 2007 Helsingin Sanomat kertoi Suomen itsenäisyyden vuosikymmenistä 1920-luvulta 2000-luvulle Mänttärin suvun kautta.

Eero Mänttari, 80

Syntymäpaikka: Sippolan Liikkala 21.5.1933.

Koulutus: Diplomi-insinööri Teknillisestä Korkeakoulusta vuonna 1957.

Työura: Valmet Oy Linnavuori (1956–57), Asea Ab Västerås/Ruotsi (1958–59), Ekono Voima- ja Polttoainetaloudellinen Yhdistys, Ekono Oy ja Energia-Ekono Oy (1959–1992) **Luottamustehtävät:** assistentti TKK (1952–53, 1955–56), Teollisuuden Lämpöteknillisen Valiokunnan sihteeri (1962–86), valtion maakaasukomitean jäsen (1970–71).

Ansioimerkit: Keskuskauppakamarin 30-vuotismerkki

Harrastukset: kuntosuunnistus, hiihto, lenkkeily, valo-, kaitafilmi- ja videokuvaukset, sukuseuratoiminta sekä sukututkimus.

Perhe: aviopuoliso Riva Nieminen, lapset Sanna, Ulla ja Janne sekä kuusi lastenlasta.

MARKO WAHLSTRÖM, teksti ja kuva.
marko.wahlstrom@niinipuu.fi

Tällä palstalla julkaistaan pikku-uutisia suvun jäsenistä, jotka ovat kunnostautuneet niin valtakunnallisesti, alueellisesti kuin paikallisesti tai suorittaneet jotakin merkittävää esimerkiksi työssään, opinnoissaan tai harrastuksessaan. Koonneet Marko Wahlström, Eeva Puustinen ja Jarkko Mänttari. Vinkkejä voi lähettää sähköpostitse osoitteella toimitus@niinipuu.fi.

Jussi Lehtomäki (taulu 11022) Inkeröisistä on palkittu Tampereen elokuvafestivaaleilla opiskelijapalkinnolla lyhytelokuvastaan “Aamulla viemme lapset metsään”.

Seppo Rehnrström (taulu 7528) sai viime vuonna 2 000 euroa Anjalankosken Säästöpankkisäätiön **Tapani Arvolan** muistotahastosta tunnustuksena laadukkaasta ja näkyvästä työstä suomalaisen iskelmämuusiikin huipulla. Anjalankoskelta kotoisin oleva Rehnrström on työskennellyt useiden artistien taustayhtyeissä sekä säveltänyt ja sovittanut musiikkia teatteriin sekä osallistunut levytyksiin muusikkona, sovittajana ja tuottajana.

Juhan-Ville Kaarnakari (taulu 10555) Espoosta on julkaissut uuden toiseen maailmansotaan sijoittuvan kirjansa. “Operaatio Para Bellum” (Tammi) on sotatrilleri, joka esittää fiktiivisen version siitä, miten ja miksi asekatkenä tuli venäläisten tietoisuuteen sekä samoin fiktiivisen syyn, miksi Suomea ei miehitetty syksyllä 1944. Kirjailijan edellinen teos oli “Operaatio Finlandia” (Tammi). Kaarnakari on julkaissut yhteensä 11 kirjaa, joista kahdeksan on sota-aiheisia. Miehellä on tulossa kaksi uutta kirjaa ensi syksynä.

Jyrki Vainonen (taulu 7583) kertoo uusimassa teoksessaan “Linnunpönttörakentaja” siitä, miten suuri vaikutus linnuilla on ollut kirjailijan elämään ja tuotantoon. Kirjassa perehdytään myös linnunpönttöjen rakentamiseen. Hänen edelliset teoksensa ovat “Lasin läpi” ja “Torni”.

Iina Vuorivirta (taulu 5425) palkittiin vuoden 2013 nuori muotoilija-palkinnolla. Inkeröisistä kotoisin oleva muotoilija asuu nykyisin Tukholmassa, jossa hän suorittaa maisterinopintoja Konstfack-taideyliopistossa. Vuorivirran mallistoon kuuluvat Nuutajärven lasivaasit sekä omalla studiolla syntyvät keramiikkavalaisimet.

Erkki ja Terhi Jalon (taulu 4844) vuodesta 2001 pyrittämä Jalon Mylly Liikkalassa sai viime vuonna Mestari-mylyn arvonimen. Tittelin myönsi ruisleivän ystävien yhteenliittymä Ruisveljet. Liikkalalaisen myllyn lisäksi arvonimen sai neljä muuta suomalaista myllyä.

Irene Uusitalo (taulu 11096) nimitettiin pyhtääläisen Pyroll Pakkausten toimialajohtajaksi viime syyskuun alusta. Hänen vastuullaan on Pyroll-konsernin pakkaus-toimialan johtaminen ja kehittäminen. Irene Uusitalo on Pyrollin perustajan, teollisuusneuvos **Reino Uusitalon** tytär. Isä on konsernin hallituksen puheenjohtaja.

Vaikuttava puhe. Vantaalainen pastori Atte Helminen puhui Mänttärinmäelle kokoontuneelle 40-henkiselle sukulaisjoukolla.

Mänttärinmäellä oli kodikas tunnelma

Viime vuoden heinäkuun kolmantena sunnuntaina kokoonnuttiin Liikkalan Mänttärinmäelle sukumuseon pihapiiriin perinteisiin sukuseuroihin. Paikalla oli 40 kuulijaa. Aluksi sukuyhdistyksen valtuuskunnan puheenjohtaja **Anssi Paasivirta** (taulu 10793) toivotti sukulaiset tervetulleiksi seuroihin, joilla on hyvin pitkä perinne. Samalla hän kertoi sukuyhdistyksen ajankohtaisista asioista.

Englannissa teologiaa opiskellut vantaalainen pastori **Atte Helminen** (taulu 2319) puhui vaikuttavasti. **Kari Kasurinen** (taulu 9587), **Mirja Kasurinen** (taulu 9587) ja **Raimo Tammela** lauloivat laulut ”En minä sinua hylkää” ja ”Mä kannan sua”. Kari Kasurinen käytti myös puheenvuoron. Mirja ja Kari Kasurinen lauloivat kaksi laulua, jotka Kari oli säveltänyt ja Mirja sanoittanut.

Anjalankosken seurakunnan edustajana pastori **Johanna Pesonen** piti päätöshartauden. Virret ja laulut säesti kanttori **Elisa Pokki**. Tilaisuus päättyi Bonhoefferin virteen ”Hyvyyden voiman ihmeelliseen suojaan olemme kaikki hiljaa kätkeytyt”.

Ohjelman jälkeen jätiin vielä hetkeksi vaihtamaan kuulumisia. Seurojen pääpuhuja Atte Helminen kertoi olevansa toista kertaa Mänttärinmäellä ja iloitsevana siitä, että saa olla suvun keskellä. EILA KORJALA

Kuvat Juha Huovi (taulu 2951)

Laulua riitti. Kari Kasurinen, Mirja Kasurinen ja Raimo Tammela lauloivat kolmestaan viime vuoden sukuseuroilla. Kasuriset esiintyivät myös duona.

LYHYET

Janne Kanerva (taulu 11610) otti rallicrossin Super Car -luokassa SM-pronssia kaudella 2013. Kankaanpään Urheiluautoilijoita edustava, Sastamalassa asuva Kanerva ajaa rallicrossia yli 500-hevosvoimaisella Citroën C4 -autolla. – SM-pronssi on hyvä alku mitalin kirkastamiselle, hän toteaa verkkosivuillaan ja lähtee kultajahtiin toukokuussa starttaavalla uudella kaudella.

Sari Lääti (taulu 2291) ja kartanlukija **Jari Nukarinen** varmistivat viime vuonna naisten SM-rallisarjan hopeasijan, mikä on Lätin pitkän ralliuran paras saavutus. He taistelivat kauden loppuun asti cup-mestaruudesta. Lääti edustaa Haminan Urheiluautoilijoita.

Antti Puhakka (taulu 10652) ylsi viime syyskuussa ampumauransa parhaaseen saavutukseen voittaessaan Eurooppacupin finaalin Kroatiaassa. Kotkan Ampumaseuraa edustavan kouvolaalaisen kulta tuli 300 metrin vapaakiväärin makuukilvassa.

Tomi Nopanen (taulu 4163) sijoittui toiseksi Ahvenanmaalla pidetyissä ruutiaseiden kultahippufinaalissa. Haminan Ampumaseuraa edustava Nopanen ampui 14-vuotiaiden 50 metrin kiväärissä tuloksen 296.

Aleksi Leppä (taulu 9180) ampui viime toukokuussa pienoiskiväärien makuukilpailussa ensimmäisessä aikuisten sarjan SM-finaalissaan Mikkelissä voittoon tuloksella 206,2. Leppä, 19, edustaa Haminan Ampumaseuraa. Elokuussa Hollolassa järjestetyissä 300 metrin kiväärin SM-kilpailuissa hän ampui 60:n laukauksen makuukilpailussa Y20-sarjan Suomenmestaruuden tuloksella 579. Tulos on samalla uusi Suomen ennätys. Lisäksi hän ampui SM-pronssille 20-vuotiaiden ilmakiväärin asentokilpailussa Kankaanpäässä viime syyskuussa.

Mirka Suutari (taulu 2954) suunnisti voittoa jaksi hiihtosuunnistuksen SM-keskimatkojen D20-sarjan 6,3 kilometrillä Alajärvellä viime vuoden maaliskuussa. Hän edustaa Kouvolan Suunnistajia.

Simo Mänttari (taulut 3020 ja 2986) suunnisti Kymenlaakson piirinmestaruuspronssia Suur-Miehikkälässä käydyillä hiihtosuunnistuksen henkilökohtaisilla matkoilla viime vuoden maaliskuussa. Mänttari edustaa Sippolan Kuntoa.

Laura Valli (taulu 11427) voitti kultaa muodostelmaluistelun MM-kilpailussa Bostonissa viime vuoden huhtikuussa. Valli on luistelut pitkään Helsingin Luisteluklubin Team Unique -nimisessä joukkueessa. Joukkueen palatessa MM-voiton jälkeen Suomeen, sitä oli vastassa lentokentällä noin 200 ihmisen fanijoukko sekä Taitoluisteluliiton ja Suomen Olympiakomitean edustajia.

Valtuuskunnan jäsen menehtyi äkillisesti

Valtuuskunnan jäsen **Jaakko Päivärinne** (taulu 1137) menehtyi 3.9.2013 kotimökkillään äkilliseen sairauskohtaukseen.

Hän ehti olla kymmenisen vuotta Mänttärin Sukuyhdistyksen valtuuskunnan jäsenenä. Tullessaan mukaan sukuyhdistyksen toimintaan hän katsoi sen "isien perinnön" velvollisuudeksi. Olihan hänen isänsä **Leevi Päivärinne** (taulu 10795, 1136) pitkään yhdistyksen puheenjohtajana **Evert Mänttärin** (taulu 3912) jälkeen.

Jaakko Päivärinne syntyi Ruotsinpyhtäällä 7.6.1941 sekä kävi oppikoulunsa Inkeröiden yhteiskoulussa ja kirjoitti siellä ylioppilaaksi vuonna 1960. Perhe asui silloin Anjalassa. Oikeustieteiden loppututkinnon hän suoritti Helsingin yliopistossa vuonna 1966 ja sai varatuomarin arvon vuonna 1969.

Päivärinne asui ja vaikutti työikänsä Lahdessa, jossa hän toimi asianajajana ensin J. Kurki-Suonion toimistossa ja myöhemmin omissa lakiasiantoimistossa vuodesta 1988 alkaen aina eläkkeelle siirtymiseensä asti.

Harrastuksia hänellä olivat purjehdus, mökkeily ja rotarytoiminta. Lisäksi hän osallistui harrastustensa kautta yhdistystoimintaan ja muuhun yhteiskunnalliseen toimintaan; hän toimi muun muassa Lahden verolautakunnan jäsenenä ja Lahden Urkuviikon hallituksen jäsenenä.

Päivärinne siunattiin omaisten ja ystävien saattamana Lahden Mustankallion kappelissa 27.9. Kaipaamaan jäivät puoliso **Pirkko** sekä lasten **Petran** ja **Panun** perheet, veli ja sisaret sekä laaja ystävien joukko. JORMA MÄNTTÄRI

Tarkka kielimies urakoi 300 maratonia

Tamperelainen toimittaja **Matti Mänttari** (taulu 4094) menehtyi pitkällisen syöpäsairauden uuvuttamana Pirkanmaan hoitokodissa 19.7.2013. Hän oli syntynyt Anjalankoskella 23.5.1941.

Mänttari aloitti toimittajan uransa silloisessa Kymen Keskilaakso-lehdessä Inkeröissä. 1960-luvulla hän sai pestin kotkalaiseen Etelä-Suomi-lehteen ja siirtyi sieltä Eteenpäin-lehteen. Hänen uransa eteni Warkauden Lehden kautta Hymy-lehteen 1970-luvun lopulla. Kun Hymy vuonna 1989 myytiin Yhtyneille Kuvalehdille, Mänttari siirtyi muutamaksi vuodeksi Alibi-lehteen Helsinkiin. Alibin jälkeen hän ehti työskennellä myös freelancerina.

Journalistina hänet tunnettiin niin suomen kielen vaalijana kuin asiasisällön tarkkuuden puolustajana. Mänttari oli myös taitava piirtäjä ja valokuvaaja. Hän toimi Journalistiliiton valtuuston jäsenenä kolmella eri vuosikymmenellä ja vaikutti Pirkanmaan Journalistit ry:n hallituksessa.

Mänttari harrasti pitkien matkojen juoksua: hän juoksi elämänsä aikana lähes 300 maratonia lähdistä maaliin. Mies osallistui myös 24 tunnin juoksuihin. Hänen muita harrastuksiaan olivat linnut, luonto, eräretket, valokuvaus ja matkailu.

Matti Mänttari toimi myös Niinipuu-lehden avustajana. MARKO WAHLSTRÖM

Lähetystyö oli lähellä sydäntä

Rehtori **Helka Kaarina Mänttari** (taulu 3912) kuoli Juankoskella 2.7.2013. Hän oli syntynyt Sippolan Inkeröissä 26.11.1936.

Helka Mänttari oli Mänttärin Sukuyhdistyksen perustajan **Evert Mänttärin** (taulu 3912) tytär, joka toimi koko työuransa ajan Juankoskella äidinkielen opettajana ja rehtorina.

Hän asui vuoteen 1989 asti Kaavilla ja osallistui aktiivisesti seurakuntatyöhön. Hän ohjasi nuorten näytelmäpiiriä ja johti myös paikallista kirkkovaltuustoa. Kirkolliskokouksen jäsenenä hän toimi vuosina 1988–1992. Hän työskenteli raamatunkäännösvaliokunnan toisena maallikkojäsenenä.

Lähetystyö oli Mänttärin sydäntä lähellä: viimeisinä vuosinaan erityisen rakas oli Juankosken seurakunnan lähetysaskartelupiiri.

Mänttari siunattiin Juankosken Ylösnousemuksen kirkossa 20.7. Häntä jäivät kaipaamaan **Matti**-veli ja **Pirkko** perheineen, veljien lapset perheineen, **Erika** sekä ystävät. MARKO WAHLSTRÖM

LYHYET

Vilho Kekkonen vanhin

Vilho Kekkosesta, 105, tuli suvun kaikkien aikojen iäkkäin. Jyväskylän Sammonkodissa vietettiin 21. helmikuuta harvinaislaatuisia syntymäpäiviä, kun Mänttärin suvun vanhin, diplomilaulaja, director cantus Vilho Kekkonen (taulu 12644) täytti 105 vuotta.

Pohjois-Savon Karttulassa kymmenlapsiseen viljelijäperheeseen syntynyt Vilho Kekkonen jätti maataloustyöt muille ja hankki itselleen kanttoriurkurin ja musiikinopettajan tutkinnot.

Kekkonen toimi Jyväskylän seudulla kanttorina, laulunopettajana, kuoronjohtajana ja tenorilaulajana. Viimeisen levynsä hän lauloi 99-vuotiaana. Päivänsankari otti onnitteluja vastaan omissa sängyssään loikoillen, mutta mieleltään hämmästyttävän virkeänä jopa vitsaillen onnittelijoiden kanssa.

Vilho Kekkonen kuuluu Mänttärin suvun Sällin sukuhaaraan vuonna 1992 kuolleen ensimmäisen puolisonsa **Katri Kauhasen** kautta.

Kekkonen on nyt suvun kaikkien aikojen iäkkäin henkilö, kun hän saavutti tähän asti pisimpään eläneen, Saksan Eisenachissa syntyneen **Margaretha Järvisen** (o.s. **Schwarzer**, taulu 13617) iän. Pianonsoitonopettajana toiminut Järvinen kuoli 105-vuotiaana Piekämäellä 2.2.1998.

Anssi Paasivirta Kinnon johtoon

Anssi Paasivirta on Kouvola Innovation Oy:n hallituksen uusi puheenjohtaja.

Sippolan Hirvelästä kotoisin oleva, Mänttärin Sukuyhdistyksen valtuuskunnan puheenjohtaja jäi viime lokakuussa eläkkeelle Työ- ja elinkeinoministeriön rakennemuutosjohtajan tehtävistä.

Anssi Paasivirta toimii myös Suomen Sukuseurojen Keskusliiton hallituksen jäsenenä.

Leena Terttu Tuulikki Mänttari (taulu 3001)

sai viime itsenäisyyspäivänä Tasavallan Presidentin myöntämän kunniamerkin. Merkki on Suomen Valkoisen Ruusun ansioristi.

Marianne Sipilä (taulu 10775) valittiin Euroopan sairaanhoitajajärjestöjen liiton EFN:n puheenjohtajaksi viime syyskuussa. Sipilä toimii Suomen sairaanhoitajaliiton varapuheenjohtajana. Sipilä on koulutukseltaan sairaanhoitaja ja terveystieteiden maisteri. Tällä hetkellä hän työskentelee Metropolia Ammattikorkeakoulun suomen- ja englanninkielisen sairaanhoitajatutkinnon koulutuspäällikkönä. EFN toimii Euroopan alueella sairaanhoitajien ja hoitotyön aseman edistämiseksi.

Erno Härmä (taulu 10520) sai viime marraskuussa kunnian lyödä Anjalankosken Ankkapurhan teollisuusmuseon seinää koristavaan historiaketjuun 141. vuosirenkään. Seppä Härmä on aiemmin takonut vuosilenkejä ja edellisten 11 vuoden aikana avustanut niiden kiinnittämisessä. Anjalankosken tehtaiden perustamisesta tuli kuluneeksi 141 vuotta ja teollisuusmuseon vihkimisestä 16 vuotta.

JARKKO MÄNTTÄRI

Kuski ja menopeli. Karting-auto kotona varikolla. Toni Toikalla päällään ajoasu.

Kartingilla maailmalle

Hyvä kuski ei mutkissa liiraa. Toni Toikka tavoittelee päästä kansainväliseen koitokseen toistamiseen.

Vauhdista nauttiva kouvolalainen **Toni Toikka** (taulu 964) on päässyt maistamaan karting-urallaan myös kansainvälistä meininkiä. Menestys kotimaassa mahdollisti osallistumisen USA:n New Orleansissa ajettuun kisaan. Vuosittain maailman parhaat Rotax-sarjan kuskit kohtaavat toisensa. Toikan tavoite on päästä kokemaan kansainvälinen taso myös tulevalle kaudella.

Neljävuotiaana ensimmäisen kerran karting-auton rattiin istunut Toikka on jo kokenut kuljettaja. Ajovuotia on takana jo 11, joista varsinaisia kilpa-ajoja viimeiset viisi vuotta. Ja menestystäkin on ehtinyt jo karttua.

Viime kesänä Toikka oli Suomessa Rotax Max Challenge -sarjan kolmas 13–16-vuotiaissa. Sarja oli äärimmäisen tasainen: 10 osakilpailun sarjan osakilpailuvoitot jakaantuivat kolmen kärkimiehen

kesken ja sarjan voitto ratkesi vasta päätöskilpailussa.

Hyvän menestyksen myötä avautui mahdollisuus osallistua myös sarjan koho-kohtaan, kun eri maiden parhaat kuljettajat kohtasivat New Orleansissa. Tilaisuus tuli koko Toikan perheelle yllätyksenä, vain viikkoa ennen kilpailua.

– Seuraavana päivänä piti vahvistaa lähtö, muuten olisi tilaisuutta tarjottu jollekin muulle. Viikon aikana piti järjestää lennot, hotellit, kansainväliset kisasenssit ja muut. Mutta ei tällaista tilaisuutta voinut oikein jättää käyttämättäkään, Toni Toikan isä **Tero Toikka** kertoo.

72 KULJETTAJAA MITTELI AMERIKAN-MALLIIN

Matkaan lähtivät isän ja pojan lisäksi huoltopäällikkö **Mika Leinonen**. Ja paikan päällä kaikki oli tehty näyttävästi. Yhdysvaltojen kansallislaulun lauloi

Aretha Franklin ja hornetit tekivät ylilennon.

Kaikki osallistujat saivat järjestäjiltä kisa-auton ja työkalut. Ainoa tarvittava asia oli ajoasut ja kypärä.

Toikan sarjaan osallistui 72 kuljettajaa ympäri maailmaa. Aika-ajot ja karsinnat menivät hyvin ja Toikka pääsi suoraan finaaliin. Mutta megaluokan menestyminen kariutui finaalin ensimmäisen kierroksen kolariin, kun takaa tulleen auton ja Toikan auton renkaat osuivat toisiinsa. Kolarissa oli useita autoja, joista Toikan auto jäi alimmaiseksi. Kolarin myötä ratti vään-tyi, kypärään jäi renkaan jäljet ja käteen nirhaumat.

Kolarin jälkeen ajo sujui hyvin ja sijoitus nousi kohisten sijalta 34 sijalle 25. Ja tarkkaan Amerikan-malliin, kolarissa tul-leita nirhaumia ei hoidettu suomalaisen tapaan samantien jäillä. Täytettäväksi tuli ensin neljä erilaista lomaketta, jolla

järjestäjät varmistivat, että jälkikäteen ei tule mitään vaatimuksia. Vasta sitten tuli jäät.

Sen verran hampaankoloon jäi purtavaa, että haluja on toistekin osallistua kansainvälisiin kisoihin. Haastatteluhetkellä on suunnitteilla osallistua tämän vuoden Eurosarjan ensimmäiseen osakilpailuun Belgiassa, mikäli löytyy ulkopuolista rahoitusta.

TASAINEN KULJETTAJA PÄRJÄÄ

Pärjäämiseen kisoissa Toikalla on yksinkertainen sääntö.

– Pitää ajaa ja harjoitella paljon. Toki pitää olla sellaista pelisilmää.

Ja maallikolle hän suomentaa, miten auto kulkee tasaisen kovaa.

– Auton pitää mennä pidolla, ei saa liirata.

Eli näyttävä mutkissa liukuva ajotyylillä on hidas. Nopea kuski liikuttaa autoa kuin junaa, rengas ei sudi kuin Ford Sierralla talvella.

Menestyminen sarjassa vaatii Toikan mielestä ajovarmuutta.

– Pitää osaa ajaa kaikilla radoilla. Tasainen kuljettaja pärjää.

Periaatteessa siis ei välttämättä tar-

vitse voittaa, vaan sijoittua tasaisesti kärkeen.

Menestys on monta kertaa hyvin pienestä kiinni, vaikkapa yhdestä mutterista. Tai auto ei starttaa lähdössä. Hylkäyksen kisasta saa, jos painoraja alittuu yhdelläkin grammalla.

Suomalaiset antavat tasoitusta kansainvälisellä tasolla, kun talviaika pysäyttää ajoharjoittelun. Toki osa Toikankin kisakumppaneista on osallistunut talviaikana kisoihin ulkomailla. Kulunut talvi on onneksi mahdollistanut poikkeuksellisen pitkän ajokauden, kun loppiaisenakin pystyi vielä ajamaan ulkoradalla.

ISÄ JA POIKA -HARRASTUS

Toikan sarjassa autoilla on 145 kilon minimipaino, joka kevyemmillä kuskeilla tasataan lyijypainojen kanssa. Optimi on siis lähellä 145 kiloa.

– Jokainen lisäkilo saattaa tuoda radasta riippuen noin 0,1 sekuntia kierrosta kohti. Eli 10 kilon painoero tarkoittaa yhtä sekuntia kierroksella, Tero Toikka kertoo.

Toikan sarjassa ajetaan 125-kuutioisilla moottoreilla, joiden huippunopeudet nousevat jopa 140 kilometriin tunnissa. Yhden kisan pituus on noin 20 kilometriä.

Autourheilua on aina pidetty kalliina harrastuksena. Toikan perheessä ei ole laskettu kisakauden budjettia, mutta isä-Tero toteaa, että kaikki mikä tulee, se menee.

– Mutta toisaalta, kuka isä on viikoloput pojan kanssa yhtä tiiviisti kuin me.

Toni Toikka edustaa Kotkan Formula Karting -kerhoa. Kisatiiminä on MPT-racing, joka on yksityinen karting-autojen maahantuoja.

Tänä vuonna 15 vuotta täyttävä Toni Toikka käy peruskoulun kahdeksatta luokkaa Kouvolan Inkeröisissä. Sen jälkeen mahdollisesti tulee lukio. Haa-veammattina voisi olla joku autoalaan liittyvä ammatti, mieluiten kilpa-autojen kanssa.

Realistisesti tulevaisuuteen suhtautuva Toikka ei sulje mahdollisuutta, että ajamisesta saisi leipätyön.

– Olishan se siistii, jos ajamisesta tulisi ammatti!

JARMO LEHTOMÄKI (taulu 11020)
jarmo.lehtomaki@niinipuu.fi
teksti ja kuvat

Aki Huovila golffasi voittoon

Sukugolffarit kilpailivat kauniissa syysäässä Hyvinkäällä. Kisaan osallistui liki 20 jäsentä.

Mänttärin Sukuyhdistyksen jo 16. kertaa järjestetty golfkilpailu pelattiin Hyvinkään golfkentällä viime syyskuun ensimmäisenä lauantaina leppoisassa syysäässä. Kisaan osallistui lähes 20 jäsentä.

Kisa käytiin perinteiseen tapaan pistebogina ja kaikki osallistujat, niin naiset kuin miehetkin, kilpailivat samassa sarjassa. Pistebogijärjestelmän avulla golfissa voidaan kilpailla tasaväkisesti. Tasapisteissä sijoituksen ratkaisi parempi tasotus.

Parhaan löyntitylöksen teki **Lassi Lehtomäki** (taulu 11024), joka edustaa hyvinkääläistä Hyvi Golfia. Lähimmäksi lippua-kisan voiton nappasi **Aki Huovila** (taulu 2009), joka edustaa Katinkulta Golfia. Huovila otti myös kokonaiskisan voiton.

Kisan parhaimmasta väylälyönnistä vastasi Messilä Golfia edustava lahtelainen **Sara Voutilainen** (taulu 11481), joka palkittiin myös parhaana naispelaajana. Paras juniori oli **Kalle Summanen** (taulu 10789), joka edustaa Espoo Ringside Golfia. MARKO WAHLSTRÖM

Tulokset

1. Aki Huovila KkG 36 pistettä, 2. Kalle Summanen ERG 36, 3. Timo Ukola KosG 34, 4. Jorkka Terkko ReG 31, 5. Niilo Summanen ERG 31, 6. Sara Voutilainen MeG 30, 7. Jussi Voutilainen ViGS 29, 8. Timo Huovila KkG 29, 9. Jari Huovila Gpi 27, 10. Jorma Oksanen HSG 26, 11. Lassi Lehtomäki HyG 25, 12. Vesa Mänttari MeG 24, 13. Leena Raudasmaa TGK 24, 14. Jorma Mänttari MeG, 24 15. Sirkka Mänttari MeG 24, 16. Göran Huldin PGC 23, 17. Ani Kekki ERG 22, 18. Jarkko Wähm HyG 17, 19. Timo Koivu KG 14.

Kuva Timo Huovila

Palkinto voittajalle. Aki Huovila (oikealla) nappasi kokonaiskilpailun voiton viime vuoden sukugolffikilpailussa Hyvinkäällä. Hän sai palkintonsa Lassi Lehtomäeltä (vasemmalla) ja Jorma Mänttäriltä (taulu 11480).

Tänä vuonna sukugolffikilpailu pelataan lauantaina 6.9. Kenttävalinnasta ilmoitetaan verkkosivuilla www.niinipuu.fi/tapahtumat. Ilmoittautumiset viimeistään 30.8. Jorma Mänttärille, puh. 040 576 4150 tai Timo Huovilalle, puh. 050 591 5786.

KOTI- JA PIHA-APU KOTIRANTA

Sari Kotiranta
p. 044 523 0767
sari.kotiranta@pp.inet.fi

10103

JUVEKIM
ANTIKVARIAATTI ARWO PAPERI
Avoimna ti-ke-to 12.-18.00.
OSTAA/MYY KIRJOJA JA KERÄILYTAVARAA.
LÄNTINEN PITKÄKATU 26, TURKU
P. 0400 527 382 www.juvekim.fi

15934

Koulutettu hieroja Jari Lampinen
KUNTO-MEKKA
Pallokentäntie 4, 45700 Kuusankoski
P. 050 5680404

8006

HAMINA-TRAILER

Teollisuuskatu 20
49400 Hamina
05 3448 480

12095

Akkuhuolto M.KUITTINEN

Laturinkatu 6, Kouvola
Puh. 05 375 4267
Avoimna ma-pe 8-17
Palveleva asiantuntijaliike

6325

MOISIO

MOISION TAIDE- JA PITOKARTANO OY
Moisiontie 163, 47200 Elimäki
P. 040 5272 799 www.moisionkartano.com

8457

KIVELÄN MERIKALA

Kyminsuuntie 187, 48600 Kotka
puh. 05 260 6773

9200

Turvetuotannon, metsäalan ja
maanrakennusalan palvelut.

PJ TURVE

Petri Jussila
Palosentie 382 A, 46710 SIPPOLA
0400 550 917

2915

KODINKONEHUOLTO

Ari Lonka

050 5432 662
kkh.ari.lonka@kympp.net
Karhula

8753

Kengitys- ja ohjastajapalvelut
T:mi Kari Venäläinen
040 5839 536

2849

HAKAHUOLTO O. ANTTILA

Hevoshaka Hamina
05 344 8500

32

TOIKAN KULJETUS

Hamina

1192

Vihanneksia J & A MÄKELÄ

Ilvesvuorenkatu 11, 01900 Nurmijärvi
Puh. 09 825 0401

12610

Koneurakointi TONI LÄÄTI

Laantintie 88 49520 Reitkalli
puh. 0400 727 132

2292

TUOMISEN KAIVUKONE

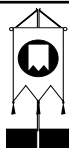
Elimäki

6288

VEDINMESTARIT

05 368 4412

2431

LIPUT
PÖYTÄVIIRIT
BANDEROLLIT

www.taitopaino.fi

13178

Kotkan Sammutinhuolto PEKKA VILLIKKA

0440-652551
www.kotkansammutinhuolto.fi

646

Eräliike RIISTAMAA

Tapiontie 2, 45160 Kouvola
P. 05 375 0288. Ma-pe 10-18
Oravannahkatori 1, 02120 Espoo
P. 09 4110 1290 Ma-pe 12-18
www.riistamaa.fi

680

Bar Cafe Cever

Leena Tamminen
Päätie 16, Inkeroinen
Puh. 05 5353 271

4829

Hoitopiste TEIJA KITUNEN

Päätie 9
Inkeroinen

1921

Pysäkkikahvila Satu SUVIRANTA

Lounaskahvila Pitopalvelu
Linja-autoasema, Hamina
P. 040 5826 988

11109

TAKSI Klemola

Hamina
0400-553555

456

AALLEN TAKSIT

Pyhältö
Sanna 0400 775 301

10012

10011

Nosturiauto Vaihtolavat Vaihtolava-autot
Maansiirrot Kaivutyöt Urakat

Janne SUVIRANTA

Summa
0400 559 787

6358

www.kuljetussuviranta.fi

Tienlanaukset Lumenauraukset

JORMA AULIN

17500 Padasjoki
0400 354 608

2149

Kesäkukkia, vuodenajan leikkokukat,
hautavihkot, onnittelukimput

MIINALAISEN PUUTARHA

Valkjärventie 54, 49540 Metsäkylä
0400 154 487

12425 kaisamiina@hotmail.com

Anjalankosken
JUHILA- & HAUTAUSPALVELU OY
 Sairaalanakaari 3 A, 46860 Keltakangas
 Puhelin 0400 354 477
www.anjalankoskenhautauspalvelu.fi

Koivulan Kukka
 Päätie 14, Inkeroinen
 040-7244645

 HIERONTAPALVELU HANNA NUKALA
 2849

LEISTIN LEIPOMO
 Vanha Sutelantie 47, Kotka
 puh. 05 2601 040
 Leivonnaiset tuoreina leipomosta
 ma-pe 6-17, la 6-12

JAANAN OMPELIMO
 Jaana Jääskeläinen, ompelijämestari
 Ruokotie 25 49400 Hamina
 P. 0400 656 248 www.jaananompelimo.fi
 TILAUSTYÖT * BRODEERAUKSET * KORJAUSPALVELU

RAUTIA
KONERAUTA TAAVETTI
 Kauppakatu 20
 53500 Taavetti
 Puh. 05 417 1131

Juhlatarjoilut Mirja Koivu
 Ravintola BASTION
 Raasthuonekatu 12, 49400 HAMINA
 Puh. 0400 854 679
juhlatarjoilut.mirja.koivu@gmail.com
www.holistoravintolabastion.fi
 Teemme myös pitopalvelua

Sähköurakointi SEPPÄLÄ
 Honkelinmäentie 93
 43100 Saarijärvi
 puh. 0400 644166

Ratapaja
 Laatukiinteistöt Kouvola seudulla

Sinulle on aina tuoli kahvipöydässä
STEMMASSA
 KALUSTETALO KNUUTTILASSA
 Hämeenlinnassa
 Virvelintie 12, 03 6756 035
 Älä aja ohi!

À la carte -restaurant - Gastropub
Ranta Casino
 Maaherrankatu 2, HEINOLA
www.rantacasino.fi

 MOKKAMESTARIT
 on Tamperelainen Kahvipaahitimo
 Kuukuja 8 E, 33420 Tampere
 Tehtaanmyymälä ark 9-17
 Puh. 03 253 01 45
www.mokkamestarit.fi

 JO-Kone Oy
 KONESUUNNITTELUJA KARHULASSA

Jalon Mylly Oy
 Liikkalantie 820, Liikkala
 Puh. 0400 559 491 www.jalonmylly.fi
 Vehnä-, ruis- ja ohrajauhot,
 ryynit ja hiutaleet
 Soita ja kysy lisää.

Kaikki kultasepäalan työt ammattitaidolla
Kultaseppä Jukka Nikkanen
 Päätie 7, Inkeroinen
 0400 940 656
<http://personal.inet.fi/palvelu/jukka.nikkanen>

HOITOLA OLLI
 Luontaishoitaja
 Laillistettu urheiluhieroja
 Olli Töytari
 Haikarintie 16, 21120 RAISIO
 0400 782 486
olli.toytari@massage.inet.fi

Reittisen Kotileipä
 Mäkitie 15, 49540 Metsäkylä
 p. 05 345 8282
www.reittisenkotileipa.fi

 Merilkon
 010 439 6800
 040 5003 444
 Informaatiopalveluja
www.merilkon.fi

Kiitoskortit, pohjukkeet, kehykset sekä
 samettikansiot valokuvaajille
PASPIS
 Kartanontie 43 28430 Pori
 P. 02 6462 255, fax 02 6462 208
www.paspis.net

 CRONIN'S
 Irlantilais-suomalainen
 hotelli-ravintola
 Heinolan
 järvimaisemissa
 Kausantie 4
 Myllyoja / HEINOLA
 Puh. 03 7188 666
www.croninsquesthouse.com

Valaisimien erikoisliike
VALOHUONE
 Salpausselänkatu 27 45100 KOUVOLA
 p. 05 3117 177, fax. 05 3117 175
valohuone@valohuone.fi
www.valohuone.fi

RAI-KUVA
KAIKKI KUVISTA
www.raikuva.fi

 RAKENNUSLIKE
Ismo Liikkanen Ky
 Rakentaminen ja kuljetuspalvelut
 Liikkasentie 38 49660 Pyhäntä
 Puh. 0400 358 738, 05 3551 176
 Fax. 05 3551 156

 KOIVISTON
 Autokoulu
 Sibeliuskatu 24
 HAMINA
 0400 554 104
info@koivistonautokoulu.fi
www.koivistonautokoulu.fi

Kodin Lakipalvelu
ilkka-hoikkala@luukku.com
 SAVONKATU 35 C KOUVOLA
 puh. 0500 701 480

 HERKKULES
 Apetta ja kahvia
 PORVOO

New Holland ja CASE IH-
 traktorit ja työkonet
Pekka Laurila
 Kouvola
 0500 257 320

Erikoishammasteknikko LASSI OKSANEN

Uudet, yksilölliset hammasproteesit ja proteesien huollot sekä korjaukset.
VASTAANOTOT: 46800 Myllykoski, Keskikoskentie 5, P. 05 325 5800, 0400 650820
45100 Kouvola, Torikatu 6, 6. krs puh. 0500 650 820

10440

METSÄKYLÄN AUTOMETALLI

Raine Eerola P. 0400 657 617
Mesänumentie 251, 49540 Metsäkylä
www.metsakylanautometalli.syhi.fi

3717

Muutot ja kuljetukset JYRKI PAKKANEN

Kouvola 040 716 0603
www.jyrkipakkanen.fi
Myös pianot, flyygelit, kassakaapit
ja muuttolaatikkovuokraus

11674

MERISÉT

ITÄISEN SUOMENLAHDEN
RISTEILYT
0400-105014
www.meriset.com

14213

Veneveistämö Markku Seppälä

Puuveneitä tarpeesi ja toivomustesi mukaan
Seppäläntie 30, 49480 Summa
040 8388 721

12414

Kuntohoitaja Anne Vakkari

Juholanmäentie 23, 46800 Myllykoski
Puh. 045 678 1263

1665

KONETYÖ S. HALONEN

Traktorikaivuutyöt, sade- ja salaojatyöt,
piha- ja puutarhatyöt, Kurottajapalvelut
Kiinteistöjen konetyöt

Soitellaan

0400 151 590

328

LOUNASKAHVILA

PULLAPISTE

Torikeskus, Jyväskylä
014 613 511

12783

16- ja 19-paikkaiset
pikkubussit tilausajoon

Ma-Sa Lines Oy
www.masalines.fi

2852
7796

P. 040 565 9623
www.masalines.fi

Maansiirtotöitä kaivurikuormaimella
Urakoitsija

HANNU HARJU

Okansuora 19 46900 Inkeroinen
0400 854 489

6234

Huollot/kolarikorjaus/maalaukset
Ilmastointilaittehuolto, Muovikorjaus
Korjaamotie 12, 49400 Hamina

4634
15148

J. TOIKKA

Hiekoitussepelit/Kalliomurskeet

Maanrakennusurakointi/ Kuljetuspalvelut

Maansiirto/ Lavetti/ Nosturityöt

Tilaukset 05 363 4415 Jarmo Toikka 0400 251 007

4451

KAIKKI ALAN URAKOINNIT *ERIKOISKULJETUKSET
0400 252 848 0400 654 802
Hilpi Jussila Jukka Jussila

8028

www.beam.fi Beamark Oy
Kappelite 6 A, 00220 ESPOO
Puh. 09 752 2218 Fax 09 7522 367

11541

Mikä on kehosi ikä?

4event

HYVINVOINTIKESKUKSET

Helsinki, Aulanko, Levi,
Lahti, Tampere, Jyväskylä
www.4event.fi www.kehonika.fi
0207 291 871

11481

Vaunut, turvaistuimet ja muut tarvikkeet

WWW.PIKKUHURMURI.FI

Lastentarvike

**Pikku
Hurmuri**

Alikervantie 30, 04250 Kerava. (09) 857 1165. Ark. 10-19, la 10-15

3943

Jämsperintie 5, 46800 MYLLYKOSKI
Puh. 05 3255 555

LVI-ASIAINTUNTIALIIKE
Hanakat

13494

KULJETUKSIA vuodesta 1948 alkaen

ARPOSALO

Kytöahonkuja 9, 46800 Myllykoski
Puh/fax 05 3656 045
040 512 1590 /Vesa Arposalo

4091

HITSAUSTARVIKKEET
MIG.TIG.PLASMA.LASER.
LADEK WELDING
P. 0207 300 300 www.ladek.fi
e-mail: ladek@ladek.fi

4089

11011

LASI- ja METALLITALO

PI 52 49401 Hamina, fax. 05 3444 955
puh.05 3444 950, 040 5269 779
ari.ala-turkia@ariglas.fi

Puh. 05 3450 966 Gsm 041 4310 522
Salmintie153, 49490 Neuvoton
maanrakennus.weckman@weckman.fi

12667

Konepaja

HAMJETS

Syväsätämantie 32, 49460 HAMINA
05 3453 444, 0400 552 885

13890

RAKENNUSLIKE KALEVI SUNTIO OY

MÄKELÄNKANKAANTIE 2, 49490 NEUVOTON
rakennusliike.suntio@co.inet.fi
www.suntiorakentaa.fi

11488

T:mi Autosähkö J.Salmi

puh. 05 - 387 326
puh. 0400 467 646
Radantaus 1
45910 Viikkala
autosahko.jalmi@co.inet.fi

899

keittiö-, wc-, pesuhuone-, sauna- ym. remontit

RAKENNUS JA SANEERAUS

S.LEHTOMÄKI

46750 Liikkala p. 0500 936 020
www.slehtomaki.fi

11020 VTT:n vedeneristyssertifikaatti

INSINÖÖRITOIMISTO HEIKKI KOIVU

SAUNAPOLKU 8 45150 KOUVOLA
PUH. 05 3754 547

8624

HS-TALLI

Pytylääntie 21 46750 LIIKKALA
P. 040 5873 656 www.hs-talli.net
Suomenhevostalli, ratsastustunteja,
leirejä, maastoratsastuksia, vaelluksia
sekä rekiajelua.

15075

KYMEN

BETONILEIKKAUS

Somerotie 5, KOUVOLA

05 3753 660, 0400 653 038

Tiili- ja betonirakenteiden timantti-
poraukset, sahaukset ja purkutyöt.

1247

Toimisto- ja kirjanpito palvelut

HELENA KAARO

Neuvoton

puh. 0500 659 628

2791

MYLLYKOSKEN LASI KY

Jämsperintie 1 Myllykoski

P. 05 3636 071 F. 05 325 4819

IKKUNA-, ERISTYS- JA KUVIOLASIT, PEILIT, TURVAURAT
AUTOJEN JA TRAKTOREIDEN LASIT, ASENNUSPALVELU
TAIDE- JA ASKARTELUTARVIKKEET, KEHYSTYSTYÖT
www.myllykoskenlasi.fi

8394

kattopellit seinäpellit ikkuna- ym. pellit
vesikourut tikkaat lumiesteet kävelysillat

KYMEN PELTIRAKENNE

Mäyrämäenpolku 2 MYLLYKOSKI

puh. 05 3635 341

kymenpeltirakenne@gmail.com

www.kymenpeltirakenne.fi

280

Kampaamo Arja Metsäketo

Avoimena: ma-pe 9-17

Illat ja viikonloput sopimuksen mukaan.

Kuusitie 16 45610 KORJA

P. 040 5411 189

439

Kuljetusliike KARI POLVELA

Eerolansuorantie 119

33680 Tampere

7041 03 3600 940 0400 635 358

Teollisuuskatu 26, HAMINA

P. 05 3448 840

13923

INV 1+8 hlö

TAKSI Elimäki

Esa Nurmiraanta

puh. 0400 554 493

6477

JARMO POKKI

Rakennuttajakonsultointi

Merituulentie 26

06150 PORVOO

045 6520 882

jiipokki.oy@pp.inet.fi

4902

POUSIN PUUTARHA

Hamina

10530

Kouvolaankatu 26
45100 Kouvola
Puh. (05) 3115 066

Päätie 10
46900 Inkeroinen
Puh. (05) 3171 646

5123

nappari.kouvola@fotonappari.fi

HALLITUSKADUN HAMMASLÄÄKÄRIASEMA

Hammaslääkäri Ilkka Anttila

Implantti- ja nukutushoidot, proteesit,
perushammashoidot, zoom-valkaisu

Hallituskatu 13-15 A, 45100 Kouvola,

www.halham.fi puh. (05) 375 4790

3488

TURVAYKKÖSET

Hallituskatu 13 45100 KOUVOLA

p. 0207800280

Pallokentäntie 4 45700 KSNK

p. 0207 800 282

14226

Rakentaja, kunnostaja, korjaaja, kaikkea
mitä tarvitset sähköstä ammattitaidolla.
Nyt myös ilmalämpöpumput

SIPPOLAN SÄHKÖ JA KONE

46710 SIPPOLA

veli.lonka@sippolansahkojakone.fi

P. 0208 366 176 fax 05 366 6060

643

"viisisenttinen jää
kestää ihmisen ja
kaksisenttinen pilkkijän"

- Terhi Puustijärvi

silloin, kun jää on niin sanottua teräsjäätä ja kestää vähintään henkilöauton painonkin. Sanomattakin lieenee selvää, etten ole pilkkimisestä koskaan pahemmin perustanut ja kalani olen useimmiten onkinut kauppahallin kalatiskistä. Tyttäreni pilkkimiskasvatuksesta on itseoikeutetusti saanut huolehtia anoppi ja hänen ansiostaan olemme kerran käyneet jopa koko perheen voimin pilkillä. Muuten olen pilkkimistä harrastanut lähinnä opiskeluaikoina jossain luentosalien hämärissä takariveissä. Taisi saalis tuolloin jäädä tulematta.

Muutaman vuoden takainen perheretki aurinkoisille kevättalven jälle sen sijaan oli samalla tyttäreni ensimmäinen pilkillä käynti. Päivän päätteeksi innokas pilkkijä kertoi melkoista kalajuttua ympäri kylää: "Äiti sai valaskalan ja minä sain kultakalan!" Hyvin oli tytöllä ainakin kalavaleet hallussa.

Tämän lehden ilmestyessä alkavat pilkkimiskelit ainakin minun mielestäni olla Pohjois-Suomea myöten jo menneen talven lumia, tosipilkkijöiden mielestä todennäköisesti vasta parhaimmillaan. Tuolloin tekee mieli kääntää pää toiseen suuntaan vesistöjen läheisyydessä liikkussa, ettei tarvitsisi sydän syrjällä katsella uhkarohkeita avantojen reunoilla istuskelijoita ja samalla toivon, että pilkkijöiden turvavarustus ainakin olisi kohdallaan.

Ehkä se vaan on niin, että pilkkimiehen tai -naisen pitää itsensä varoa eniten, ettei jää koukkuun, pilkkimiseen nimittäin. Vaikka täytyy toki myöntää, että ennemmin jälkikasvunkin antaisi koukuttua raittiiseen ilmaan järven jäällä kuin johonkin muuhun, vähemmän raittiiseen harrastukseen. Ja ehkäpä niitä on vaarallisempiakin harrastuksia, kuten vuorikiipeily tai laskuvarjohyppy, kotona oleilusta puhumattakaan. Kotihan on tunnetusti paikka, jossa ihmisille sattuu eniten tapaturmia vuosittain.

Ja on pilkkimisessä vielä sekin hyvä puoli, että harrastuksen luontoisetuna voi saada jopa aterian pöytään. Joten saatan sittenkin paketoita jälkikasvun seuraavaksi syntymäpäivälahjaksi kairan ja reppujakkaran.

TERHI PUUSTIJÄRVI (taulu 3100)

Varo, ettet jää koukkuun!

Pitäisikö tuon jään jo kantaa?! Huolehti ystäväni, kun näki joulukuisena päivänä pilkkijat järven jäällä lämpömittarin näyttäessä reilusti plusasteita. "Eikös se ole niin, että viisisenttinen jää kestää ihmisen ja kaksi senttinen pilkkijän", lohdutti tuttava.

Niinpä niin. Jonkin sortin hulluus tai intohimo talvikalastusta kohtaan saa jotkut ihmiset käyttäytymään toisinaan kuolemaakin halveksuen. Tai siltä se ainakin asiaan vihkiytymättömästä tuntuu.

Pilkkiminen on yksi suomalaisten lempiharrastuksista. Tilastojen mukaan yli miljoona suomalaista käy talven aikana ainakin kerran pilkillä, monet viikoittain ja toiset lähes päivittäin.

Itse uskaltaudun jälle keskitalven kovimpien pakkasten jälkeen

TAPAHTUMAKALENTERI

Keski-Suomen Mänttärinen tapaaminen

Lauantaina 14.6. klo 14–16 Jyväskylässä Palokan Pelimannitalossa (Saarijärventie 71). Mukana suvun päämies Anssi Paasivirta. Kahvitarjoilun vuoksi ilmoittautumiset Jarkko Mänttärille (jmanttari@gmail.com, 040 586 5760) tai Kirsti Pehkoselle (kirsti.pehkonen@elisane.fi).

Kuva: Jarkko Mänttari

Keskisuomalaiset koolle. Keski-Suomen Mänttärin kokoontuivat viimeksi 28 vuotta sitten Kuokkalan Korpelan talossa, jolloin paikalla oli yli 40 sukulaista.

Lavatanssit

Lauantaina 28.6. klo 20–01 Hirvelän lavalla Sippolassa (Onnenmäentie 60). Tanssi-orkesteri Pequeno ja vuoden 2012 tangoprinsessa Terhi Matikainen. Liput 13 euroa. Järjestäjänä Hirvelän Hirvet ry yhteistyössä Mänttärin sukuyhdistyksen kanssa.

Sukuyhdistyksen 80-vuotisjuhla

Sunnuntaina 29.6. klo 12–15 Mänttärinmäellä Liikkalassa Kouvolassa. Ohjelmassa on muun muassa sukuhartaus, tervehdykset ja onnittelujen vastaanotto, kahvitarjoilu sekä tervehdyssanat, musiikkia, 80-vuotisjuhlahistoriikin julkistaminen ja tarinaa Liikkalan kylän historiasta.

Sukuyhdistyksen 80-vuotisjuhlan kirkkokonsertti

Sunnuntaina 29.6. klo 18–20 Sippolan kirkossa.

Sukugolfkilpailu

Lauantaina 6.9. klo 12–18. Kenttä on toistaiseksi avoin. Ilmoittautumiset viimeistään 30.8. Jorma Mänttärille (jorma.manttari@phnet.fi, 040 576 4150) tai Timo Huovilalle (timo.j.huovila@kymp.net, 050 591 5786).

Pääkaupunkiseudun Mänttärinen tapaaminen

Pääkaupunkiseudun Mänttärinen tapaaminen Astoria-salissa maanantaina 13.10. klo 18–20 (Iso Roobertinkatu 14, Helsinki) Huom! uusi upea tila. Luvassa musiikkinautintoa, innoittavia esityksiä ja kohtaamisia hyvässä seurassa. Tervetuloa läheltä ja kaukaa perinteiseen sukutapaamiseemme!

Sukututkimusjaosto

Sukututkijat kokoontuvat tarvittaessa. Yhteyshenkilönä toimii Timo Huovila (050 591 5786, timo.j.huovila@kymp.net).

Mänttärin sukumuseo

Avoinna sopimuksesta soittamalla 05 366 5190/Tenho ja Sirkka Kujala. Museo sijaitsee Liikkalassa Mänttärinmäellä (opasteet Asemankulma-tieltä). Alunperin 1700-luvulta peräisin olevassa hirsiaitassa on näytteillä vanhaa suvun esineistöä.

MÄNTTÄRIN SUKUYHDISTYS ry.

PL 2, 46901 Inkeroinen
Sähköposti: manttari@niinipuu.fi
Internet: www.niinipuu.fi
Pankkitili: FI18 5200 0650 0017 50

JOHTOKUNTA

Puheenjohtaja: Kaisu Venäläinen, Salmintie 135, 49490 Neuvoton, + 358 40 520 0243, venalainen.kaisu@gmail.com

Varapuheenjohtaja: Ari Lehtomäki, Jokelankuja 59, 46900 Inkeroinen, + 358 400 975 042, ari.lehtomaki@lahitapiola.fi

Sihteeri: Erkki Mänttari, Vesitorninkatu 15 B, 45160 Kouvola, + 358 40 820 4477, erkki.manttari@pp1.inet.fi

Taloudenhoitaja: Sari Riivari, Valkjärventie 112, 49540 Metsäkylä, +358 40 848 3169, sari.riivari@edukouvola.fi

Nuorisotoiminta: Marja-Leena Vainio, Pekantie 36, 46800 Myllykoski, + 358 40 584 0093, leena.vainio@pp1.inet.fi

Sukutuotteet: Aila Huovi, Liikkalantie 743, 46900 Inkeroinen, +358 40 737 5238, aila.huovi@pp.inet.fi

Jäsenrekisteriasiat: Timo Huovila, Koulutie 19 b, 46800 Myllykoski, + 358 50 591 5786, timo.j.huovila@kymp.net

VALTUUSKUNTA 2013-2016:

Puheenjohtaja: Anssi Paasivirta (taulu 10793), Arhotie 5, 00900 Helsinki, +358 400 815 418, anssi.paasivirta@gmail.com

Varapuheenjohtaja: Olli Sipilä (taulu 10775), Jousitie 11, 01280 Vantaa, + 358 40 516 5414, olli.sipila@yle.fi

Jäsenet:

Atte Helminen, Vantaa (taulu 2319)
Aila Huovi, Kouvola/Liikkala (2951)
Timo Huovila, Kouvola/Myllykoski (2007)
Eero Jung, Kotka (1940)
Ari Lehtomäki, Kouvola/Liikkala (11022)
Auli Makkonen, Hamina (5390)
Aarre Muurman, Hamina/Neuvoton (2381)
Erkki Mänttari, Kouvola (11496)
Esa Mänttari, Espoo (10790)
Jarkko Mänttari, Jyväskylä (3940)
Jorma Mänttari, Hämeenkoski (11480)
Maria-Riitta Mänttari, Kotka (2948)
Pekka Mänttari, Hamina (2185)
Tuomas Mänttari, Helsinki (3978)
Tiina Nikkinen, Lahti (5839)
Kristiina Nivari, Helsinki (3914)
Markku Pakkanen, Kouvola/Inkeroinen (2852)
Timo Puhakka, Helsinki (10648)
Sari Riivari, Hamina/Metsäkylä (8087)
Kari-Matti Sahala, Pornainen (14495)
Riitta Siren, Espoo (6986)
Vesa Wakkari, Nurmijärvi (5511)
Kaisu Venäläinen, Hamina/Neuvoton (2847)
Reetta Väänänen, Kuopio (15740)

Contact person in North America:

J. Arthur "Art" Jura, 30 Robins Road, Union, Maine 04862, USA, artjura@msn.com

Seuraa tapahtumatietoja verkkosivuilla osoitteessa:
www.niinipuu.fi/tapahtumat

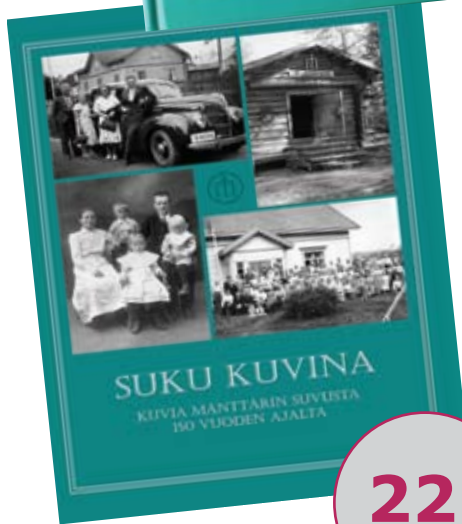
YKSILÖLLINEN -ilo antaa SUKULAHJA -ilo saada

15 €

ELÄMÄNPOLKUJA

Suvun jäsenten kirjoittamia elämäntarinoita 1900-luvun alkupuolelta. Kovakantisen kirjan koko on 210x230 mm. 240 sivua. Yli 150 valokuvaa. Toimittanut Eero Mänttari.

22 €

SUKU KUVINA

Kuvateos esittelee Mänttärin sukua 150 vuoden ajalta.

50 €

MÄNTTÄRIN SUKUKIRJA

Kaksiosainen sukukirja sisältää tiedot kaikista suvun jäsenistä. Koonnut Eero Mänttari.

SURUADRESSIT 10 €

Valitse tilatessasi lauseet seuraavan numeroinnin mukaan:

1. Sinuun, Herra, minä turvaan. Minun aikani ovat sinun kädessäsi.
2. Jeesus sanoo: Minä olen ylösnousemus ja elämä, joka uskoo minuun se elää, vaikka olisi kuollut.
3. Täällä Pohjantähden alla on nyt kotomaamme, mutta tähtein tuolla puolen toisen kodon saamme.
4. Emme unohda muistoa kaunistaa, hyvää. Viime leposi olkoon rauhaa, syvää.
5. Opetä meille, miten lyhyt on aikamme, että saamme viisaan sydämen.
6. Hiljaa, hiljaa kuljen tietä ikiuneen, silmäni mä suljen, aika levon on.
7. Muistoa kunniottaen. Adressipakkauksessa mukana muistolauselist.

Adresseja on myynnissä myös Anjalankosken Juhla- & Hautauspalvelussa, puh. 0400 354 477, www.anjalankoskenhautauspalvelut.fi

SUKUTUOTTEIDEN TILAUS

Sukutuotteet verkossa: www.niinipuu.fi/tuotteet

Tilaan seuraavat sukutuotteet:

Mänttärin Sukukirja, sis. osat 1 ja 2	50€ ___ kpl
Elämänpolkuja -kirja	15€ ___ kpl
Suku kuvina -kirja	22€ ___ kpl
DVD -sukulevy	2€ ___ kpl
Sukumerkki, rintamerkki, kultaa	42€ ___ kpl
Sukumerkki, riipus,prässäty, kultaa	65€ ___ kpl
Sukumerkki, riipus, valettu, kultaa	35€ ___ kpl
Sukumerkki, riipus, hopeaa	35€ ___ kpl
Isännänviiri 5 m. (8-12 m. salko)	65€ ___ kpl
Isännänviiri 4,5 m. (6-8 m. salko)	55€ ___ kpl
Pöytästandaari	35€ ___ kpl
Sukupinssi	1€ ___ kpl
Adressi	10€ ___ kpl

Lippis	10€ ___ kpl
Ekokassi	5€ ___ kpl
Avaimenperä	4€ ___ kpl
Lehdykkä sulatustyö, 10x10 cm laatta	15€ ___ kpl
Lehdykkä-kaulariipus	5€ ___ kpl
Solmioneula, kultainen	100€ ___ kpl
Korvakorut, kultaiset	140€ ___ kpl
Korvakorut, hopeiset	70€ ___ kpl

MAKSUT PANKKISIIROLLA tai VERKKOPANKKIN:

Tilinumero: FI18 5200 0650 0017 50

Saaja: Mänttärin Sukuyhdistys ry.

Voit tilata kaikkia sukutuotteita puhelimitse, sähköpostitse tai tilauskupongilla

Aila Huovi 040 737 5238, sähköpostitse: sukutuotteet@niinipuu.fi. Postitse: Mänttärin Sukuyhdistys ry, PL 2, 46901 Inkeroinen
Eeva Puustinen 050 367 7049, Aini Rantanen 0400 842 627

Laskun saat tuotteiden mukana.Hintoihin lisätään postikulut. Maksu oheisten ohjeiden mukaan pankkiin. Tuotteita voit ostaa myös suvun tapahtumissa.

KORVAKORUT

Kultainen 140 €/pari

Hopeinen 70 €/pari

SUKUPINSSI 1 €

Ekokassi 5 €

Avaimenperä 4 €

SUKUMERKKI

Rintamerkki, kultaa 42 €

Prässätty riipus, kultaa 65 €

Valettu riipus, kultaa 35 €

Hopeinen riipus 35 €

MÄNTTÄRIT JA 90-VUOTIAS SUOMI -DVD 2€

Mänttärin Sukuyhdistyksen DVD -levy (2008). Toimittanut Eero Mänttari.

LIPPIS 10 €
valkoinen tai beige

SOLMIONEULA

Kultainen 100 €

15 €

PÖYTÄSTANDAARI

35 € sis. marmorijalusta ja tanko

ISÄNNÄNVIIRI

* pituus 5 m (8-12 m salko) 65 €

* pituus 4,5 m (6-8 m salko) 55 €

LEHDYKKÄ SULATUSTYÖ, 10x10 cm laatta, 15 €

LEHDYKKÄ-KAULARIIPUS 15 €

TUKIMAKSUT voi maksaa nyt suoraan verkkopankkiin

Aiemmin Niinipuun keskiaukeamalla ollut tilaus- ja pankkisiirtolipuketta ei jatkossa enää erikseen paineta. Kaikki suku tuotteet ja Niinipuun tukimaksun samoin kuin Sukuyhdistyksen toiminnan tukimaksun voi nyt maksaa suoraan verkkopankin kautta tai pankista saatavalla pankkisiirtolomakkeella. Merkitse tilisiirtoon alla olevat tilinumero ja viitenumero.

TILISIIRTO LIPUKKAINEN	
Sukukirjailaus, lera	
Tilinumero	520006-51750
Viitenumero	MÄNTTÄRIN SUKUYHDISTYS RY
Tilauksen nimi	NIINIPUU?
Tilauksen nimi + osoite	TOIMINTATUEKKA
Lera	2000

TUKIMAKSUT

Ilman sinua ei Niinipuun-lehden julkaiseminen ole mahdollista. KIITOS

Niinipuun julkaisemiseen
10 €
Kiitos tuestasi!

Sukuyhdistyksen toiminnan ylläpitämiseksi ja Niinipuu -lehden kustantamiseksi kerättävät tukimaksut voi maksaa alla olevien pankkitietojen mukaan.

Merkitse seuraavat tiedot verkkopankin maksuohjelmaan tai pankkisiirtolomakkeelle.

Tilinumero: FI18 5200 0650 0017 50

Saaja: Mänttärin Sukuyhdistys ry.

Viitenro: 3900

Halutessasi voit myös maksaa samalla kerralla vapaaehtoisen summan toimintatukea yhdistykselle. Verkkopankin tai pankkisiirtolomakkeen viestikenttään voit eritellä Niinipuun tukimaksun (10 e) ja vapaaehtoisen toimintatuen määrän.

SUKUYHDISTYS ON ENEMMÄN KUIN ENNEN!

**SUKU-UUTISET
VERKOSSA**

www.niinipuu.fi

**Kaksi Niinipuu
-lehteä vuodessa**

**KAIKKI
KYMPIN
TUKI-
MAKSULLA
10 €**

**Tilaa
Niinipuu myös
ystävällesi
vain
10 €/vuosi**

Verkosta:

www.niinipuu.fi/lehti/tilaus

Sähköpostitse:

tilaukset@niinipuu.fi

Puhelimitse:

Aila Huovi + 358 40 737 5238

**SUKU-
TUOTTEET**

lahjaksi
tai omaksi
edulliseen
sukuhintaan

www.facebook.com/niinipuu

**SEKÄ UUTUUS
NIINIPUU 21
JOULUNUMERO**

ilmestyy 5.12.2014

YRITTÄJÄ

Varaa ilmoitustilasi jouluksi
ilmestyvään erikoisnumeroon alk. 50 €

sähköpostitse: ilmoitukset@niinipuu.fi

puhelimitse + 358 40 520 0243

**LUKEMISTA
JOULUN-
PYHIKSI !**